

Obama er i gulvet, men ikke dømt ude: Forøg presset

7. september 2016 (Leder) – De amerikanske mainstreammedier, med *New York Times* i spidsen, er blevet tvunget til at erkende, hvad verdensledere på denne uges topmøder i Asien allerede ved: USA's præsident Barack Obama var sat udenfor i Hangzhou og Laos, med betydningsfulde nationer fra Eurasien og andre dele af verden, der lægger sig på linje med det Nye Paradigme, som tydeligst repræsenteres af Kinas program for eurasisk udvikling, 'Ét bælte, én vej'.

Onsdag mødtes statslederne fra de 10 ASEAN-lande med kinesiske ledere til det 25. ASEAN-Kina jubilæums-topmøde. Mødet var intet mindre end en total afvisning af Obamaregeringens forsøg på at udnytte den ulovlige afgørelse fra den Permanente Voldgiftsret i Haag om det Sydkinesiske Hav og drive en kile ind mellem Kina og dets naboer. ASEAN-lederne tilsluttede sig Kina og aflagde løfte om at udvikle reglerne for operationer for det Sydkinesiske Hav, og for fremme af programmerne for den Nye Silkevej og den Maritime Silkevej, der allerede har beriget utallige borgeres liv i området. Selv *Forbes* måtte indrømme, at Kinas investeringer i områdets infrastruktur har overtrumpet alle Obamaregeringens bravader.

Mellem friktionerne med de kinesiske myndigheder, der var vært for G20-topmødet i Hangzhou, og Obamas skænderi med den filippinske præsident Duterte over Obamas selvretfærdige planer om at presse den filippinske leder til at opgive at slå hårdt ned på narkohandlere og terrorister, har Obamas præsidentskabs endegyldigt sidste besøg i Stillehavsområdet sandeligt vist sig at være en absolut katastrofe.

På samme måde indikerer rapporter fra Mellemøsten, at den syriske regering med støtte fra Rusland og Iran har genoprettet belejringen af det sydøstlige Aleppo og afskåret

oprørsstyrker fra verden udenfor. Den totale genindtagelse af Aleppo vil fundamentalt ændre kursen i den fem år lange krig og vil tvinge Obama til endnu engang at vende sig mod den russiske præsident Putin for at finde en udvej af den diplomatiske/militære fiasko.

Obama er tydeligvis slået i gulvet. Men han er endnu ikke dømt ude, og Lyndon LaRouche advarede i dag om, at Obama må holdes under uophørligt pres for at forhindre yderligere handlinger, såsom destabiliseringen af Brasilien, der var en pil, som sigtede på BRIKS' hjerte.

Obama står over for endnu et umiddelbart forestående nederlag, der vil give resonans hele vejen til Riyadh og London. Formand for Repræsentanternes Hus Paul Ryan meddelte onsdag, under enormt, tværpolitisk pres, at JASTA-lovforslaget vil komme til afstemning fredag.

Loven om retsforfølgelse af sponsorerne af terrorisme (JASTA) vil gøre det muligt for ofre og pårørende, der mistede familiemedlemmer i terrorangrebene 11. september (2001), at retsforfølge det saudiske monarki. Som *Daily Telegraph* har rapporteret i sommerens løb, så vil, hvis JASTA vedtages, det britiske monarki også kunne retsforfølges for 11. september og andre handlinger, hvor briterne har beskyttet og sponsoreret international terrorisme. Præsident Obama har svoret at nedlægge veto imod JASTA, hvis det når frem til hans skrivebord – og det kunne meget vel ske på 15-års dagen for 11. september, hvor alles øjne er rettet mod New York City, hvor der vil blive en weekend med historiske mindebegivenheder, centreret omkring Schiller Instituttets kors deltagelse i fire mindekoncerter i New York og New Jersey, til ære for dem, der døde i angrebene 11. september og under de redningsaktioner, der fulgte.

Efter CDU's slående nederlag i kansler Angela Merkels egen hjemstat i Tyskland, (Mecklenburg-Vorpommern), hænger Merkel-regeringen også ude i tovene. Det er afgørende, at der

vedtages en stor ændring i økonomisk politik i Tyskland, og det kan kun ske i en post-Merkel, post-Schäuble situation. Krisen i Deutsche Bank bliver mere og mere åbenbar, med paralleller, der fremkommer i Thestreet.com og andre finansielle udgivelser, mellem Deutsche Bank og Lehman Brothers på tærsklen til bankerotten.

Vi er kommet til et virkeligt historisk øjeblik. Ledere, der repræsenterer et flertal af verdens befolkning samles omkring et nyt, fremtidsorienteret paradigme med samarbejde, og rækken af topmøder, der startede i Vladivostok og fortsatte i Hangzhou og Laos har fremmet denne sag over al forventning.

Foto: Den filippinske præsident Rodrigo Roa Duterte tager erhvervsledere i hånden, under ASEAN Erhvervs- og Investerings-topmøde i Vientiane, Laos, den 6. september. [foto: KING RODRIGUEZ/PPD]

G20's symfoni for en Ny Verden: Obama er dissonansen

6. september 2016 (Leder) – Med Barack Obama som vært ville en international begivenhed aldrig blive åbnet med Beethovens 9. symfoni og Schillers »Ode til Glæden«, som G20-topmødet gjorde det under Kinas værtskab.

Obama ville heller ikke tilslutte sig de andre lederes glæde ved at udvikle nye korridorer med højteknologisk udvikling og transport i hele verden, ved at løfte hundreder af millioner op af fattigdom, og ved at søge nye gennembrud i udforskning af rummet og fusionsteknologi.

Efterstræbelsen af sådanne fremtidige, menneskelige fremskridt, og glæden ved et genialt værk som Beethovens korsymfoni, udspringer af den samme, menneskelige impuls.

Dette G20-møde, med dets kinesiske værtsskab, havde frem for alt succes med at etablere et nyt paradigme for lederskab – med skabelsen af partnerskaber for økonomisk vækst, investeringer og produktivitet mellem nationerne. Dette blev taknemmeligt modtaget af nationerne, lige fra Japan til Tyrkiet, til Indien og til ASEAN 10, som angiveligt skulle være USA's allierede.

Ideerne om udviklingen af den »Nye Silkevej« og »Verdenslandbroen«, der første gang blev fremlagt af Lyndon og Helga LaRouche for næsten 30 år siden, er siden blevet det udtrykkelige ønske hos det globale samfund af nationer. Og med disse ideer, tillige også videnskabelige og teknologiske gennembrud som drivkraft for fornyet vækst og produktivitet.

Med verdens økonomiske vækst trukket ned af stagnationen i USA-EU siden banksektorens sammenbrud i 2008, og med disse ledere, der så skarpt erkender truslen om et nyt Wall Street-krak på nuværende tidspunkt, er dette nye paradigme absolut nødvendigt. Det må og skal selvfølgelig have følgeskab af USA.

Men Obama drog til G20 for at sjakke om et erklæret våben mod Kina, den såkaldte »handelsaftale« kendt som Trans-Pacific Partnerskab (TPP) – et våben, som han ikke engang har, eftersom begge Kongressens huse nægter at tage det op, og begge valgpartier og den amerikanske offentlighed afviser det som værende blot mere beskæftigelses-dræbende gift.

En af de nye, lovende kreditinstitutioner for dette nye paradigme – den Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbank – er vokset til 70 medlemslande, på trods af Obamas meningsløse offentlige og private forsøg på at ødelægge det.

Han isolerede USA fra de asiatiske nationer, faldt i et

potentielt større slagsmål med Filippinerne og forlanger, at amerikanerne skal støtte et angreb på deres egen levestandard, fordi det svækker Kina.

Obama har fortsat den »endeløse krig«, som Cheney og Bush startede med afsæt i angrebene den 11. september, og har tilføjet sine egne krigsprovokationer imod Rusland og Kina. Han afviser det udtrykkelige ønske hos de fleste af verdens nationer om fred og økonomisk udvikling.

Dette kan ikke tolereres her på 15-årsdagen for disse angreb. De bør højtideligt mindes med dyb og eftertænksom musik i et nyt paradigmes tjeneste. Og Amerika har brug for et nyt præsidentskab.

Rådgivende komite for FN's menneskerettighedsråd advarer: Fodr ikke gribbefondene – de kommer bare efter mere

6. september 2016 – I sin netop udgivne rapport om de rovgriske gribbefondes operationer angreb en rådgivende komite for FN's menneskerettighedsråd (UNHRC), der har hjemsted i Genève, den argentinske præsident Mauricio Macri for at indgå en 'aftale mellem kærester' med gribbefondene, der har lukreret på hans land i over et årti. I april måned i år betalte Macri disse blodsugere \$6,5 mia., *fem gange mere end*

de \$1,3 mia., som en New York-dommer afgjorde, de var skyldige at betale.

Ledet af tidligere særlige FN-rapportør for retten til mad, og af tidligere schweiziske parlamentariker, Jean Ziegler, der tidligere har undersøgt schweiziske bankers kriminelle aktiviteter og har fremsat anklager om, at gribbefonde gør det internationale finansoligarkis »beskidte arbejde«, advarede den rådgivende komite om, at det, at bøje sig for disse rovdyr, som Marci gjorde, har dystre konsekvenser. Som det rapporteres i den argentinske avis *Pagina 12*, der havde eksklusiv adgang til komiteens rapport, fremkom rapporten med anklager om, at Macris aftale med gribbene »tvang regeringen til at øge sin statsgældsbyrde, som på længere sigt kan svække statens evne til at opfylde sine forpligtelser mht. at beskytte økonomiske og sociale rettigheder, og kan samtidig forværre uligheden og den finansielle ustabilitet«.

Desuden, lyder anklagen, udgør aftalen »et reelt tilbageslag for processen med at etablere en international mekanisme til sanering af udenlandsk statsgæld«. I september 2014 fremlagde Argentina, på initiativ af Gruppen af 77 plus Kina, en resolution for FN's Generalforsamling, der krævede en sådan mekanisme, og som blev vedtaget af 124 lande.

Udover det argentinske tilfælde, dokumenterer rapporten de frygtelige konsekvenser for fattige afrikanske og latinamerikanske lande, der ikke havde mulighed for at bekæmpe gribbefondene, og advarer, at »kreditorers private interesser ikke kan beskyttes på bekostning af statens interesse mht. at fremme og beskytte bæredygtig og inkluderende vækst og et lands vedvarende udvikling«. Skabelsen af en multilateral mekanisme »med mandat til at løse uoverensstemmelser om statsgæld på en uafhængig og upartisk måde« er afgørende, erklærer rapporten, og dette kan gå imod amerikanske domstoles doktrin om at beskytte gribbene, »give dem større troværdighed og give dem incitament til at fortsætte med samme praksis i fremtiden« (fremhævelse tilføjet). Dette spørgsmål, insisterer

rapporten, må bevares på den internationale dagsorden.

Tysk valg: Giv Merkel, men også Schäuble skylden!

5. september 2016 – Det er ingen overraskelse, at alle, og især mainstream-medierne, har givet kansler Angela Merkel skylden for Kristendemokraternes (CDU) valgkatastrofe i søndags i delstaten Mecklenburg-Vorpommern (»Meck-Pomm«), og at de også siger, hun har fortjent det, fordi det var i hendes hjemstat. CDU fik kun 19 %, mindre end det racistiske Alternativ for Tyskland (AfD), der stillede op for første gang og fik 20,8 %. Socialdemokraterne (SPD) var heldige at få 30,6 %. Det dominerende tema i medierne er, at »dette er enden for Merkel-æraen«.

Men Wolfgang Schäuble bør også have skylden, Schäuble (Tysklands finansminister), der – mht. finanspolitik og ikke-investeringspolitik – er den virkelige tyske kansler. Meck-Pomm er en af de østtyske stater, der har en kronisk høj arbejdsløshedsrate på over 20 %, og den unge generation dér var, allerede flere år før den græske krise med sin overvældende ungdomsarbejdsløshed på over 50 %, i samme situation som grækerne. Mange unge fra Meck-Pomm har forladt delstaten for at søge jobs andetsteds.

Meck-Pomm var imidlertid, før 1990, en stat med en betydelig industri: skibsbyggeri, fiskeri, et atomkraftværk i Lubmin, og en jernbanefærgesforbindelse i transportsektoren til Sovjetunionen. Det meste af dette blev elimineret under Birgit Breuel-regimet under Treuhand, efter mordet på Detlev Rohwedder, og blev kun delvist erstattet af turisme – hvor

unge mennesker arbejder om sommeren, men om vinteren må søge jobs andre steder, eller blive arbejdsløse i disse måneder. Bemærk, at næsten en tredjedel af AfD-vælgerne i søndags kom fra arbejderklasse-vælgere – vælgere, der har opgivet SPD og endda Die Linke. AfD fik også mange stemmer fra vælgere, der kom tilbage til stemmeurnerne efter at have været sofavælgere. Vælgere, der for længst havde vendt ryggen til de andre partier, udgør nu en tredjedel af AfD's vælgere ved valget. AfD kom endda ind på en førsteplads i tre valgdistrikter – alle i Griefswald.

En genindustrialisering af Meck-Pomm ville have været muligt, som det demonstreres af den ene undtagelse efter 1990, nemlig opbygningen af Griefswald termonukleare fusionsforskningsprojekt Wendelstein x; og den anden undtagelse, den kendsgerning, at Nord Stream gasledningen, der kommer fra Skt. Petersborg, kommer ind i det europæiske hovedland ved Griefswald. Merkel var én af de mest indædte modstandere af gasledningsprojektet pga. sin anti-russiske holdning, men hun måtte nedtone det, efter hun blev kansler i 2005, fordi industrien sagde, hun skulle klappe i. Merkels anti-russiske anskuelser, der ikke deles af flertallet af vælgere, bidrog således til CDU's stemmetab i Meck-Pomm.

Finansminister Schäuble på sin side tvang den Store Koalition, der har styret Meck-Pomm i de sidste otte år, til strengt at overholde budgetbalancen, og endda til at blive den nationale stjerneelev blandt de 16 delstatsregeringer mht. tilbagebetaling af gammel gæld. Der var ingen penge tilbage til nogen reel og meningsfuld investering i højt kvalificerede og vel aflønnede jobs i denne stat – med undtagelse måske af turistsektoren og dens dårligt betalte sæsonjobs. Understregningen af ikke-investering i jobs og af budgetter, der ikke måtte overskrides (pga. investeringer), åbnede en kæmpeflanke for AfD's anti-flygtninge-polemik («flygtninge får alt, tyskere intet»). Dette vil måske ikke fungere helt så godt i Berlin, hvor der er valg den 18. september, men anti-

flygtninge-følelser eksisterer også i den tyske hovedstad.

Præsident Xi Jinping præsenterer 'Hangzhou Konsensus' for den internationale presse

5. september 2016 – I sin tale ved en pressekonference ved afslutningen af det spændende G20-topmøde i Hangzhou, fremlagde præsident Xi, hvad han kaldte for »Hangzhou Konsensus«, gennem hvilken Kina rent faktisk har ændret G20's politiske kurs fra at være en »talk shop« for krise-respons, og til at være et redskab, der kan skabe en »ny vej for økonomisk udvikling« for verden, baseret på en promovning af videnskabelig og teknologisk innovation. En G20-Arbejdsplan for Innovativ Vækst blev enstemmigt vedtaget af de 20 nationer.

»Alle er blevet enige om behovet for et fredeligt og stabilt miljø«, sagde Xi. Parterne aftalte også en større koordinering af området for budget-, penge- og strukturreform. »Vi kan ikke længere alene forlade os på en budget- og pengepolitik« til håndtering af krisen. »Vi forudser en fremgangsmåde, der dækker alle dimensioner, alle lag og er vidtrækkende, med innovation, der drives frem af videnskabelig og teknologisk innovation, men som går videre end det, med at dække udviklingsfilosofi, de institutionelle mekanismer og forretningsmodellerne således, at fordelene ved innovation kan være fælles for alle«, sagde Xi.

»Med fokus på strukturreform skitserede vi prioritetsområderne, de ledende principper og en række indikatorer for fundamentalt at fjerne flaskehalsene for økonomisk vækst«, sagde Xi. »Med hensyn til en ny industriel revolution aftalte vi kraftigt at udvikle avanceret og sofistikeret varefremstilling som spydhoved for den fjerde, industrielle revolution. Vi vil tilskynde til en intensiv brug af internet-teknologier i hele økonomien og samfundet, for at hilse en ny æra med forbindelse mellem ting og mennesker velkommen. Denne arbejdsplan, der indeholder vores fælles vision, handleplan og institutionelle sikkerhedsforanstaltninger, vil åbne op for en ny væksthorisont«, sagde Xi.

Han sagde desuden, »vi har besluttet at forbedre den globale, økonomiske og finansielle styrelse for at styrke verdensøkonomiens modstandskraft«. Han bemærkede ligeledes, at de nye SDR'er ('Special Drawing Rights') vil blive udstedt i RMB (renminbi), som »vil bidrage til verdensøkonomien«. »En fælles test-runde for globale og regionale, finansielle sikkerhedsnet vil blive koordineret for at opbygge et stærkt bolværk imod kriser«, sagde Xi. Han sagde også, at der var generel enighed om at slå ned på skatteunddragelse og styrke kontrollen af beskatningsprocessen, så vel som at gå i gang med en international indsats for at håndtere korrupsion. Dette ville, bemærkede han, omfatte samarbejde om ikke at muliggøre beskyttede steder for korrupte embedsmænd og skattesnydere.

G20 vil også satse på en genoplivning af handel og investering og vil arbejde for at »støtte det multilaterale handelsregime«. »Dette er en milepæl i G20 hen imod en langsigtet styrelse«, sagde han. Tre nyskabelser har fundet sted i G20 i Hangzhou, sagde Xi. For det første har udvikling fået en fremtrædende plads i dette makroøkonomiske regi; for det andet har G20 vedtaget en reel handleplan; og for det tredje er det første gang, gruppen har udtrykt sin direkte støtte til industrialisering i Afrika og de mindre udviklede

lande. »G20 må spille sin rolle bedre mht. at styrke samarbejde«, sagde Xi. »Og gruppen vil blive transformeret fra sin tidligere fokusering på kortsigtede politikker til afbalancerede kort-, mellem- og langsigtede politikker. Alle har aftalt, at denne transformation vil berøre alle medlemmerne, og de vil fortsætte med at støtte det nye fokus.«

Sluttelig takkede han de andre lande, gæstelandene fra udviklingssektoren, de internationale institutioner, B20 og T20 for deres indsats for at gøre dette topmøde til en stor succes. Og han takkede medierne for at dække begivenheden.

<https://www.youtube.com/watch?v=LJ8YZ3eRc5k>

Den forestående uge, set i universalhistorisk perspektiv

5. september, 2016 (Leder) – De afgørende uger, som vi nu har for os, stiller dette spørgsmål til alle amerikanere (blandt andre): Hvordan er det muligt, at det kan lykkes for det enkelte individs inderste, private tankers »lille hjul« at dreje det »store hjul« i den historiske proces, der involverer den kurs og skæbne, som nationen, og menneskehedens mere end syv milliarder individer generelt, i fremtiden, i de kommende århundreder, vil få?

Den virkelige historie om det netop afsluttede G20-topmøde i Kina er den, at den kinesiske præsident Xi Jinping, sammen med Ruslands Putin og udviklingslandene under anførsel af BRIKS, samt Japan m.fl., fremtvang spørgsmålet om udskiftningen af det nuværende finansielle system. De insisterede på, at Wall Street/London-systemet, baseret på hasardspil, har kurs mod en ny krise, og at det må erstattes af et produktionsorienteret

system, funderet i videnskab og store internationale, avantgarde-projekter: det system, der er centreret omkring Kinas Nye Silkevejs-politik, som præsident Xi kalder »Ét Bælte, Én Vej«.

Det finansielle fundament for dette nye, menneskelige system leveres af en række udviklingsbanker, som Kina har været med til at lancere, såsom den Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB), og BRIKS' Nye Udviklingsbank (NDB).

Som Helga Zepp-LaRouche i går bemærkede, vil det, efterhånden, som resultaterne af G20-topmødet og det forudgående Vladivostok-topmøde i løbet af de næste par dage bliver kendt, blive klart, hvem, der forsvarer menneskehedens sag, konfronteret med udsigten til økonomisk udslettelse, og hvem, der forsøger at lægge hindringer i vejen. I løbet af disse dage vil den amerikanske Kongres, den 6. september, træde sammen, og FN's Generalforsamling træder sammen den 13. september. Samtidigt vil rækken af topmøder på højeste niveau fortsætte i Asien.

Det, som den amerikanske Kongres må gøre, når den atter træder sammen, er at vedtage Glass-Steagall, for hvilken lov der er fremsat tværpolitisk lovforslag i begge Kongressens huse. Kongressen må ligeledes handle på de kendsgerninger, der er blevet afsløret i de »28 sider« af den Fælles Kongresundersøgelsesrapport om 11. september (2001): den må handle med henblik på at fjerne Obama for hans beviste, overlagte mørklægning af saudiernes (og briternes) ansvar for 11. september, og samtidig fremtvinge flere skjulte fakta om den britisk/saudiske sammensværgelse, og om Bush' og Cheneys – men først og fremmest Obamas – medskyldighed. Det faktum, at vi ikke fjernede Bush og Cheney, gav os Obama, som er endnu værre. Hvis vi nu ikke fjerner Obama, vil vi få noget, der er værre endnu, hvis vi da ellers stadig vil være i live til at opleve det.

Netop nu, hvor omgående, politisk handling er presserende

nødvendig, forbereder ledelsen af Lyndon LaRouches bevægelse, der er lokaliseret på Manhattan, det, som LaRouche har kaldt for et »levende mindesmærke« for ofrene for 11. september – først og fremmest de direkte ofre og deres familier, men også USA og enhver del af verden, som er blevet offer for forbrydelsen og dens mørklægning. Centrum for dette »levende mindesmærke« vil blive opførelser af Mozarts *Rekviem*, i hvilken en stor skaber fejrer, ikke døden, men det uforgængelige liv og dets mission, konfronteret med døden, igennem alle århundreder i fortid og fremtid.

Med dette »levende mindesmærke«, og ud over dette, arbejder den Manhattan-centrerede LaRouche-bevægelse på at genskabe et funktionsdygtigt præsidentskab for USA, ud fra selvsamme Manhattan-lokalitet og gennem de samme principper, som Alexander Hamilton anvendte til at skabe det oprindelige George Washington-præsidentskab for USA.

For at vende tilbage til vores indledende spørgsmål om »det lille hjul« og »det store hjul«: Politikken med Den Nye Silkevej begyndte som en idé: ideen om den Europæiske Produktive Trekant, som Lyndon LaRouche udviklede i slutningen af 1980'erne, og som han, sammen med sin hustru Helga, videreudviklede til den Eurasiske Landbro, Den Nye Silkevej og Verdenslandbroen. Og det, der udløste det kinesiske rumprogram, som i 2018 for første gang nogensinde vil lande en robot på Månens bagside – var også først en idé. Det var Ronald Reagans Strategiske Forsvarsinitiativ (SDI), der overbeviste det kinesiske lederskab om behovet for et forceret, videnskabeligt udviklingsprogram, inklusive et forceret rumprogram, som vi vil gå i dybden med i det næste nummer af *EIR*, 9. september. Det Strategiske Forsvarsinitiativ var en politik, der helt fra bunden af blev opfundet af Lyndon LaRouche, og som overbeviste Reagan.

Og de udviklingsbanker, der i dag bliver lanceret, blev udtænkt af Lyndon LaRouche i 1970'erne, hvor de blev forelagt FN's Generalforsamling af Guyanas agtværdige udenrigsminister,

nu afdøde Fred Wills.

Som den store, russiske videnskabsmand Vladimir Vernadskij viste i første halvdel af det tyvende århundrede, så er den menneskelige noesis, eller kreative tænkning, den mest magtfulde kraft i universet. Der er ingen kraft, der kan måle sig med det menneskelige intellekt med hensyn til kreativ opdagelse.

Foto: Brasiliens præsident Michel Temer, Indiens premierminister Narendra Modi, Kinas præsident Xi Jinping, Ruslands præsident Vladimir Putin og Sydafrikas præsident Jacob Zuma ankommer til Kina for at deltage i G20-topmødet, der finder sted 3. – 5. september, 2016 [www.gcis.gov.za/flickr]

Kinas hensigt med G20 en succes

5. september 2016 – Kinas hensigt med G20-topmødet den 4. – 5. september er blevet klart tilkendegivet i de seneste måneder – at forene verden bag fundamentale principper, med en erkendelse af den eksisterende, globale, økonomiske og finansielle, voksende dysfunktion og institutionernes ditto, og skabe et nyt paradigme, baseret på innovation, med en ny, finansiell arkitektur, der kan kanalisere kredit til vækst og udvikling i alle dele af verden.

Denne plan er blevet opnået, på trods af vilde løgne og misrepræsentation i Vesten, og især af en ydmyget og isoleret Barack Obama.

De institutioner, de repræsenterer næsten hele verden uden for

Europa og USA, er gået i forening bag denne vision, en vision, der er i overensstemmelse, og næsten identisk, med den vision, som Lyndon og Helga LaRouche har fremlagt hen i løbet af det forgangne, halve århundrede. Både BRIKS – der direkte og indirekte repræsenterer de fleste af de asiatiske nationer i Asien, Afrika og Latinamerika – og G77, der nu repræsenterer 134 udviklingslande, udstedte officielle erklæringer, der fuldt ud støttede og identificerede sig med denne fremvoksende revolution i verdenshistorien.

I kombination med det ligeledes historiske Østlige Økonomisk Forum i Vladivostok den 2. – 3. september, samt ASEAN-topmødet og Østasiatiske Topmøde, der skal afholdes i Laos hen over de næste tre dage, karakteriserer disse begivenheder et nyt momentum i menneskehedens historie, der går i retning af at gøre en ende på geopolitik – dvs., det Britiske Imperiums opdeling af verden i indbyrdes krigsførende nationer, religioner, racer og etniske tilhørsforhold – og i stedet skabe et nyt system, baseret på menneskehedens fælles interesser.

I sin pressekonference i dag ved afslutningen af G20 sagde præsident Xi Jinping: »Vi kan ikke længere alene forlade os på en budget- og pengepolitik« til håndtering af krisen. »Vi forudser en fremgangsmåde, der dækker alle dimensioner, alle lag og er vidtrækkende, med innovation, der drives frem af videnskabelig og teknologisk innovation, men som går videre end det, med at dække udviklingsfilosofi, de institutionelle mekanismer og forretningsmodellerne således, at fordelene ved innovation kan være fælles for alle«, sagde Xi.

Krigsmageren Obama vrøvlede om menneskerettigheder, klimaforandring og den komatøse TPP-frihandelsaftale selv, mens den vestlige verden synker ned i permanent krig, økonomisk disintegration og social degeneration. Men resten af verden blev opløftet af G20-mødets vision om menneskehedens kreativitet som en basis for at skabe en verden af fremskridt for alle – inklusive USA og Europa, ifald de ophører med deres

mislykkede, imperiale tankegang.

Xi sagde, at G20 nu ser sig selv som et redskab, der kan skabe en »ny vej for økonomisk udvikling« for verden, baseret på promovering af videnskabelig og teknologisk innovation.

Lederne af BRIKS-nationerne, der vil afholde deres årlige topmøde i Indien i oktober, mødtes som forberedelse hertil på sidelinjerne af G20. Deres kommune erklærede: »I bevidsthed om udfordringerne med global vækst ... understregede lederne vigtigheden af, at der etableres en retfærdig og ligeværdig, international orden, baseret på international lov. Lederne lykønskede og støttede det kinesiske præsidentskab for G20-topmødet 2016 og udtrykte deres fulde tillid til et succesrigt resultat af topmødet i Hangzhou. De værdsætter det kinesiske præsidentskabs understregning af en dagsorden for udvikling. De tilskynder G20-medlemmer til at styrke makroøkonomisk samarbejde, fremme innovation og robust og bæredygtig handel og vedvarende investeringsvækst. De understregede vigtigheden af at nære og pleje en innovativ, styrket, indbyrdes forbundet og inkluderende verdensøkonomi, der kan introducere en ny æra med global vækst og vedvarende udvikling. De gav udtryk for en forventning om, at G20, med topmødet i Hangzhou, vil stå ud på en ny færd for en stærk, vedvarende, afbalanceret og inkluderende, økonomisk vækst.«

På lignende måde var G77, i år med Thailands premierminister Prayut Chan-ocha som formand, inviteret med til G20, hvor han sagde, at den korrekte dagsorden for udviklingslandene var præcis den, som Xi Jinping fremlagde på G20 – innovation, udvikling og en inkluderende dagsorden. Han tilføjede, at »Thailand er parat til at tjene som en bro, der forbinder Gruppen af 20's industrialiserede stor-økonomier og Gruppen af 77's udviklingsøkonomier«.

Dagsordenen for et nyt paradigme er nu på plads. Det døende Britiske Imperium og dets satrupper vil gøre alt, hvad der står i deres svindende magt, for at knuse det. Borgerne i de

vestlige nationer har imidlertid nu en model og en struktur i sigte, med hvilken deres nationers historiske roller mht. opbygning af nationer kan genrejses, og med hvilken en virkelig, global renæssance kan skabes. Det er vores opgave.

Vi må vække samme lidenskab i befolkningen, som udtrykkes gennem Mozarts Rekviem og Benjamin Franklins »En Republik, hvis De kan bevare den.«

Uddrag af LaRouchePAC Fredags-webcast 2. sept. 2016.

Matthew Ogden: ... På hjemmefronten har vi en meget intens kampagne, der nu optrappes, for at genindføre Glass-Steagall; og for at styre kræfterne til at gennemtvinge en vedtagelse af dette lovforslag, før præsidentvalget finder sted (8. nov.). Dernæst har vi indsatsen for at genåbne en fuld undersøgelse af terrorangrebene den 11. september (2001); med frigivelsen af de 28 sider må dette nu fortsætte med at forfølge de ti tusinder af andre sider, der fortsat tilbageholdes. På denne front befinder vi os én uge fra 15-års dagen for disse forfærdelige angreb den 11. september; og vi vil se en række koncerter, der vil finde sted i New York City – det kan Diane (Sare) fortælle os mere om – med en opførelse af Mozarts

Rekviem, der vil blive opført i katedralen i Brooklyn, en stor kirke i Manhattan og andre steder, for at mindes ofrene for disse angreb, og for at bringe retfærdighed ...

Ogden: Diane, du er lige nu selvfølgelig midt i at arrangere 15-års mindehøjtideligheden og seminaret, og med at lede aktivistbegivenhederne i New York City. Så, kan du tage den herfra?

Diane Sare: Jeg vil faktisk gerne lige træde et skridt tilbage; for én af de ting, som senator Graham sagde om, hvorfor, det var så vigtigt (for senator Grahams indlæg om retfærdighed for ofrene for 11. september, se fredags-webcast, med engelsk udskrift, her: <http://schillerinstitut.dk/si/?p=14486>).

Han sagde, at der var tre grunde: én var spørgsmålet om juridisk retfærdighed for familierne til de mennesker, der blev dræbt; To, et temmeligt indlysende spørgsmål, som er spørgsmålet om sikkerhed. Hvis vi ikke udrydder disse netværk, er de der, for at blive brugt igen. Og tre, som jeg mener, er virkelig vigtigt og ikke kan overdrives, og det er spørgsmålet, om folk stoler på deres regering. For, når USA's befolkning først kommer dertil, hvor de ikke længere stoler på regeringen, hvilket er, hvor vi næsten er nu, så mister man republikken. Vores republik, der går helt tilbage til Nicolaus Cusanus' ideer og *Concordantia Catholica*^[1], hviler på dette spørgsmål om de regeredes tilsagn (konsensus). Hvis man ikke stoler på sin regering, vil man ikke give sit tilsagn til, at den repræsenterer én. Det, som hr. LaRouche har sagt de seneste dage, er, hvad vi har set mellem det gennembrud, der fandt sted med vores arbejde som drivkraft, og så kongresmedlemmerne Jones og Lynch, der bogstavelig talt truede – ikke helt med disse ord – men som sagde, vi ved, at vi er immune, hvis vi læser dette (de 28, hemmeligholdte sider) ind i Kongressens protokol; og så det, der sker med Glass-Steagall mht. partiernes valgplatforme, er, at disse kongresmedlemmer begynder at blive tvunget til at repræsentere deres

befolkning.

Jeg sætter dette i en international sammenhæng, med det, der nu er forestående med møderne i Vladivostok, der finder sted netop nu (2. – 3. september), og G20-topmødet (3. – 4. september); og det transatlantiske system er totalt bankerot. Der er intet, som Obama og den nuværende opstilling, den Europæiske Centralbank; hvad har de at tilbyde verden? Negative rentesatser? Lad dine penge står hos os, og vi vil få dig til at betale for det! Med andre ord, de kan intet gøre; men hvad har vi med Rusland og Kina? Kinas arbejde – som folk, der følger os på vores hjemmeside, vil have set på vores onsdags-udsendelse; det Nye Paradigme-show om spørgsmålet om Månens bagside, eller udsendelsen torsdag aften (Manhattan-projektet). Der er et helt univers, der åbner sig for os – vi begynder med Solsystemet – med dette samarbejde, som Asien kan tilbyde. Kineserne er vært for G20, og de har gjort præsident Putin til æresgæst. Dernæst er [den egyptiske] præsident al-Sisi endnu en æresperson ved dette møde. Hvad er Obamas respons? Han tror, at han dér vil gennemtvinge [handelsaftalen] Trans Pacific Partnerskab, som er dømt til at blive et totalt flop, en fuser. Russerne gjorde, i et interview i *Xinhua* før dette møde, det ganske klart, at Moskva og Beijing behøver Washington som partner. Det gjorde mig glad som amerikaner, for jeg mener, at USA bør være en partner i dette her. Og, paradoksalt nok, sagde den person, der blev interviewet, at Washington kan være en kompleks og uforudsigelig partner.

Så jeg vil sige, at vores job som amerikanere er – vi har på en måde fået en mission, at andre, meget betydningsfulde ledere siger, at USA ønskes som en skattet partner i dette Nye Paradigme. Det er vores opgave at yde dette partnerskab, ved at stille dette kriminelle [amerikanske] regime, vi har, stolen for døren. Noget af det, vi så med 11. september, er, at mørklægningen er fortsat igennem to regeringer; at Obama har været ikke alene medskyldig i dette, men med sin politik i

regionen har bidraget til ISIS' vækst, al-Qaedas vækst, og deres mulighed for at rekruttere. Vi har i løbet af disse seneste år mistet næsten 4500 soldater i Irak, som man nu ved, var en total løgn og et bedrageri; det var konklusionen af Chilcot-undersøgelsen. Med hensyn til spørgsmålet om 11. september, så er spørgsmålet: Vil vi se retfærdigheden ske fyldest? Og retfærdighed betyder ikke hævn eller gengældelse; det betyder, vil vi genrejse vores nation til at blive til noget, hvor folk vil ønske at give deres tilsagn til at blive regeret af denne regering?

Når man ser på spørgsmålet om Mozart, og hans *Rekviem*, som vil blive opført, og som vores (Schiller Instituttets) kor vil deltage i og arbejder med; Mozarts engagement var dette. Han var en tilhænger af den Amerikanske Revolution; han var tilhænger af ideerne om at skabe en republik, og han blev myrdet. Hans arbejde blev fjernet; hans bidrag; det, han kunne have gjort, hvis han havde levet længere. Dette musikstykke har levet videre, fordi det har en udødelig egenskab; som faktisk legemliggør spørgsmålet om menneskelig kreativitet. Vi ser her en respons fra de mennesker, der er engageret i denne opførelse, med, at de udvikler en form for lidenskab, der nok altid fandtes i dem. Men, fordi de har mulighed for at deltage i noget, der vil blive så intenst og så smukt, og som har en mission i den virkelige verden, så bliver de igen lidenskabelige; hvilket er noget, jeg mener, har manglet. Alle kan komme i tanke om samtaler, de har haft med venner og naboer, om det forestående valg, eller noget andet; og befolkningen er blevet lidenskabsløs, hvilket er grunden til, at folk ikke handler, når de burde, eller når de kan.

Jeg har en fornemmelse af, at vi virkelig står over for et betydningsfuldt gennembrud, som USA vil blive en del af; selv om mange mennesker i USA ikke fuldt ud forstår, hvorfor det er her, og hvordan de blev engageret i det.

Ogden: Absolut! Jeg vil blot følge dig i det, du netop sagde, Diane. I sin tale i Press Club citerede senator Graham den

ofte citerede anekdote af Benjamin Franklin under Forfatningskonventet i Philadelphia; da en kvinde spurgte, »Hvad har De givet os?«, svarede han, »En republik, hvis De kan bevare den«. Den lidenskab, som senator Graham har udvist omkring dette, hvor han har bevaret sin rolle og sin kamp igennem 15 år for frigivelsen af disse dokumenter; hvor kommer denne lidenskab fra? Selv om FBI forsøgte at intimidere ham personligt og gav ham besked på at trække sig, fordi han ser dette – som det også skal ses – som et eksistentielt spørgsmål for den Amerikanske Republik. Ikke kun ud fra et juridisk standpunkt og et standpunkt om national sikkerhed, men som selve vores nations overlevelse som en republikansk form for regering. Jeg vil hævde, at vi ser på præcis den samme form for eksistentielt spørgsmål, når det kommer til genindførelsen af Glass-Steagall. Selve omfanget af det transatlantiske systems implosion, som vi står overfor – hvis dette her kommer ned over os, uden det nødvendige lederskab på plads omkring genindførelsen af Glass-Steagall og lignende, for at beskytte det amerikanske folk fra konsekvenserne af denne form for finanskrise – så ville denne republik ikke overleve.

Muligheden er umiddelbart forhånden, for at gå med i den nye, finansielle arkitektur, og for at skabe de produktive vækstbølger, som denne nation aldrig før har set; som ville overgå selv det, vi så under FDR's New Deal, hvis vi tilsluttede os den Nye Silkevej, der netop nu ledes af Kina og andre. Så det er den samme form for lidenskab, der også må anvendes til dette spørgsmål.

*Hele fredags-webcastet, med engelsk udskrift, kan ses her:
<http://schillerinstitut.dk/si/?p=14486>*

*Et dansk uddrag af webcastet, omhandlende spørgsmålet om Glass-Steagalls betydning, kan ses her:
<http://schillerinstitut.dk/si/?p=14506>*

[1] Se: Specialrapport: »En dialog mellem kulturer: En hyldest til Nicolaus af Cusa«, <http://schillerinstitut.dk/si/?p=14486>

RADIO SCHILLER den 5. september 2016: G20-topmødet: Kina sætter dagsordenen

Med formand Tom Gillesberg:

Står Tyskland på tærsklen til et politisk jordskælv?

4. september 2016 – Med Angela Merkels CDU, der har lidt et svidende nederlag i hendes egen hjemstat Mecklenburg-Vorpommern, hvor CDU fik færre stemmer end det fremmedfjendske parti AfD (Alternativ for Tyskland), der kom ind på en andenplads efter SPD, er knivene nu fremme om, hvem, der skal efterfølge Merkel som partileder og kanslerkandidat. Dårlig, som Merkel har været, så kunne nogle kandidater gøre CDU efter Merkel endnu værre. En mediekampagne promoverer 'beastman' Jens Spahn, der profilerer sig med både en anti-islamisk

kampagne, så vel som også som en fortaler for nedskæringspolitik.

Forrige søndag, den 28. august, støttede *The Guardian* Spahn som kansler. (<https://www.theguardian.com/world/2016/aug/28/jens-spahn-man-who-could-replace-merkel-interview-germany> "Meet Jens Spahn, the MP for Steinfurt and Borken, deputy finance minister and, if some commentators are to be believed, Germany's chancellor-in-waiting.")

Guardian roser Spahn, der i øjeblikket er vicefinansminister, for at være en ven af Storbritannien. Spahn er tilhænger af frihandelsaftalen mellem Storbritannien og EU: »Begge sider, og især Tyskland, har stor interesse i stærke, økonomiske bånd. Hvis man kan have en frihandelsaftale med USA, med Canada og endda med det kommunistiske Vietnam, så kan vi også få en fornuftig handelsaftale med Storbritannien, hvis viljen er til stede.«

The Guardian siger, at Spahn afviste EU's udsættelse mht. at ratificere en frihandelsaftale med Amerika og Canada, som udelukkende grundet i tyske reservationer med rødder i anti-amerikanske fordomme. At indgå en aftale med Storbritannien, sagde han, ville blive lettere at kommunikere rent politisk. »De fleste tyskere har et positivt billede af Storbritannien, og jeg tror, ikke, at de fleste tyskere er imod frihandel i sig selv.«

Spahn selv gjorde sin dræber-mission klart mandag, den 29. august, da han krævede, at penge fra pensionsfonde skulle investeres i aktier. I et interview med *Süddeutsche Zeitung* sagde han: »Overalt, hvor det er muligt, må vi skære ned på garantier til fordel for flere chancer for at opnå vinding«, og »vi bør investere på en smartere måde de penge, der ikke skal bruges i de næste 12 måneder«.

STARTEN PÅ EN HISTORISK UGE

4. september 2016 (Leder) – Søndag, den 4. september, gav præsident Xi Jinping startskuddet til G20-topmødet for statsoverhoveder i Hangzhou, Kina. Åbningsceremonien omfattede en bevægende opførelse af Ode til Glæden, der anslog den inspirerende tone for hele topmødet. I sine åbningsbemærkninger gentog præsident Xi sit krav fra den foregående dag ved B20-forum for erhvervsledere om, at hele det globale finanssystem må gennemgribende ændres, for at vende den aktuelle, globale krise omkring, og at G20 må tage føringen med hensyn til at skabe de nødvendige ændringer, der må have innovation og samarbejde mellem nationer som drivkraft.

Præsident Xis tale lørdag ved B20 var en stærkt ekko af den politik, som Lyndon og Helga LaRouche har udviklet hen over årtier, inklusive **Helgas seneste opfordring til, at G20-mødet tager skridt til fuldt og at virkeliggøre Verdenslandbroen.**

Den signifikante opførelse af **Ode til Glæden, et digt af Friedrich Schiller med musik af Ludwig von Beethoven**, var en yderligere indikation på Xis forpligtelse over for principperne om videnskabeligt og teknologisk fremskridt og »win-win«-samarbejde mellem alle verdens nationer.

Den kinesiske præsident Xi Jinping holder hovedtalen ved Business 20-mødets åbningsceremoni (B20.)

Se uddrag på dansk af talen her.

Forud for G20-mødet blev der afholdt et uformelt møde for BRIKS-nationernes statsoverhoveder, hvor der blev gjort yderligere forberedelser til BRIKS-topmødet den 15. – 16.

oktober, med den indiske premierminister Modi som vært, i Goa, Indien. BRIKS- og G20-begivenhederne begyndte umiddelbart efter afslutningen af det **Østlige Økonomiske Forum i Vladivostok, Rusland, med præsident Vladimir Putin som vært**, hvor den samme dagsorden med eurasisk udvikling og en samarbejdsånd mellem verdens ledende nationer blev promoveret. De to æresgæster ved Vladivostok-forummet var Japans premierminister Abe og Sydkoreas præsident Park, der således udvider alliancens samarbejde.

I stærk kontrast hertil brugte USA's præsident Barack Obama anledningen til at promovere alle de konfliktområder, der splitter USA og Kina, inklusive den Permanente Voldgiftsrets ulovlige afgørelse om det Sydkinesiske Hav, beskyldningerne om, at Kina skulle dumpe stål på verdensmarkedet, samt andre friktioner. Obama dukkede op i Hangzhou for at forsøge at genoplive det, som er dødt – hans svindelnummer med Trans Pacific Partnerskab (TPP) – såvel som også for at fremprovokere konflikt. Obama kunne ikke engang modstå fristelsen til at kaste kold vand på sin egen udenrigsminister John Kerrys indsats for at indgå en aftale med Rusland om fælles militære operationer imod Islamisk Stat og al-Qaeda.

G20-topmødet fortsætter mandag, efterfulgt af endnu et asiatisk, økonomisk topmøde i Laos, den 6. – 9. september, der efterfølges af et møde mellem de 10+1 – de ti ASEAN-nationer og Kina.

Alt imens præsident Obama fortsætter med at isolere sig selv fra det voksende flertal af nationer, der forsøger at fremkomme med løsninger på det fremstormende kollaps af det transatlantiske område og fremstødet for krig, der kommer fra det døende britiske imperiesystem, så afsluttes denne uge med et intenst højdepunkt, med rækken af fire opførelser af Mozarts Rekviem i New York City-området, for at mindes 15-års dagen for angrebene den 11. september, 2001, på World Trade Center og Pentagon, hvor 3000 mennesker blev dræbt. Schiller Instituttets kor og orkester vil deltage i disse koncerter.

Med tidligere senator Bob Grahams pressekonference sidste onsdag i Washington, D.C., og med en afstemning i Repræsentanternes Hus om Justice Against Sponsors of Terrorism Act (JASTA) (Loven om Retsforfølgelse af Sponsorer af Terrorisme), der skal finde sted, når Kongressen genoptager arbejdet den 6. september, vil spørgsmålet om juridisk retfærdighed dominere denne uge. Som senator Graham sagde til medierne i Washington i sidste uge, så er proppen taget af flasken, med frigivelsen den 15. juli af det 28 sider lange kapitel af hans oprindelige Fælles Kongresundersøgelsesrapport om 11. september, og nu må den fulde sandhed om Saudi-Arabiens rolle i historiens værste terrorangreb på amerikansk jord komme frem. Det betyder, at hele det anglo-saudiske terrorapparat nu kan bringes til fald, og det betyder igen, at de primære kræfter, der er ude på at forhindre virkeliggørelsen af Verdenslandbroen og et nyt paradigme for relationer mellem Jordens nationer, kan besejres, én gang for alle.

Titelfoto: 2016 G20-ledere. (Foto: RIA Novosti)

USA og Europa: Det er Glass-Steagall versus en finansiel nedsmeltning af de transatlantiske økonomier, med massedød i befolkningen

til følge

Hr. LaRouche ...»Hvis man ikke gennemtvinger Glass-Steagall, som udgangspunkt for en sådan total omstrukturering af hele USA's finansielle og monetære system«, og selvfølgelig også udstrækker det til Europa; »så vil et enormt antal mennesker dø. Det er den enkle kendsgerning.«

Uddrag af LaRouchePAC Fredags-webcast, den 2. september 2016. Hele webcastet inkl. engelsk udskrift kan ses her: <http://schillerinstitut.dk/si/?p=14486>

Matthew Ogden: God aften. Det er den 2. september 2016, og dette er vores ugentlige fredags-webcast på larouchepac.com. Med mig i studiet i aften har jeg Jeffrey Steinberg fra *EIR*, og via video to medlemmer af LaRouchePAC Politiske Komite: Dave Christie fra Seattle, Washington, og Diane Sare fra New York City-området. Velkommen til jer begge to.

Vi havde en diskussion med Lyndon og Helga LaRouche for et par timer siden. Det er helt klart, at vi står ved et punkt, hvor tre, meget afgørende initiativer, som LaRouche-bevægelsen har stået i centrum for i flere år, nu kulminerer. For det første står vi umiddelbart foran G20-topmødet; topmødet i Vladivostok er i gang; og to uger efter disse begivenheder træder FN's Generalforsamling sammen. Det er helt åbenlyst, at man tager initiativerne til at skabe en ny, finansiell arkitektur for planeten omkring udviklingen af den Nye Silkevej. Jeg vil blot ganske kort nævne, at, hvis man ikke har set den endnu, så har vi en fremragende, ny, 20 minutter lang video (på larouchepac.com – se den danske hjemmeside, inkl. udskrift: <http://schillerinstitut.dk/si/?p=14429>) »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«. Den går i dybden med meget af indholdet i *EIR's* rapport af samme navn. Den må I bestemt se, hvis I ikke allerede har.

På hjemmefronten har vi en meget intens kampagne, der nu

optrappes, for at genindføre Glass-Steagall; og for at styre kræfterne til at gennemtvinge denne vedtagelse, før præsidentvalget finder sted. Dernæst har vi kampagnen for at genåbne en fuld undersøgelse af angrebene den 11. september (2001); med frigivelsen af de 28 sider må man nu gå videre med at forfølge [frigivelsen] af de ti tusinder af sider, der fortsat tilbageholdes. På denne front befinder vi os nu én uge fra 15-års dagen for disse forfærdelige angreb den 11. september, og vi vil se en række koncerter, der vil finde sted i New York City – det kan Diane fortælle meget mere om – med en opførelse af Mozarts Rekviem, som vil blive opført i Brooklyns katedral, i en stor kirke i Manhattan og andre steder, for at holde en mindehøjtid for ofrene for disse angreb, og for at bringe retfærdighed [for dem]. Dette vil finde sted samtidig med et strategisk seminar, der sponsoreres i New York City om samme emne. Og samtidig foregår der et kraftigt initiativ for at gennemtvinge en afstemning i Repræsentanternes Hus – forhåbentlig i næste uge, før mindedagen – om JASTA-lovforslaget (Justice against State Sponsors of Terrorism Act; Loven om Retsforfølgelse af statslige sponsorer af Terrorhandlinger). Kongressen vender tilbage fra ferie i næste uge.

Som en del af dette fremstød var tidligere senator Bob Graham i Washington D.C. i forgårs, hvor han deltog i en betydningsfuld pressekonference, som han holdt i National Press Club. Både Jeff Steinberg og jeg selv havde mulighed for at deltage i konferencen, og vi vil fremlægge nogle uddrag af denne pressekonference som en del af vores udsendelse i aften.

Men før vi kommer til det, vil jeg gerne begynde med den diskussion, vi havde med hr. LaRouche for blot et par timer siden; især om nødvendigheden af at lancere en omgående mobilisering omkring genindførelsen af Glass-Steagall. Så for at introducere dette spørgsmål, vil jeg læse det spørgsmål, vi har fået fra institutionelt hold til i dag, og som blev forelagt hr. LaRouche. Jeg vil bede Jeff Steinberg om at

uddybe det, som hr. LaRouche sagde som respons til dette spørgsmål. Det lyder:

»Hr. LaRouche, De har advaret om, at, med mindre USA's Kongres handler – og handler her i september – for at genindføre Glass-Steagall som det første skridt i en langt større omskabelse af den økonomiske og monetære politik, så har hele det transatlantiske system kurs mod en nedsmeltning. Vil De venligst uddybe vigtigheden af at vedtage Glass-Steagall under den næste Kongressamling, umiddelbart efter Labor Day (mandag, den 5. september)?«

Jeffrey Steinberg: Hr. LaRouche var meget ligefrem; han sagde: »Hvis man ikke gennemtvinger Glass-Steagall, som udgangspunkt for en sådan total omstrukturering af hele USA's finansielle og monetære system«, og selvfølgelig også udstrækker det til Europa; »så vil et enormt antal mennesker dø. Det er den enkle kendsgerning.« De europæiske storbanker, der er fuldstændig viklet ind i de store Wall Street-banker, har en beholdning til nominelt billioner, hvis ikke hundreder af billioner af dollars, af derivater og insolvente lån og anden hasardspilsgæld, så vil man ikke have nogen som helst mulighed for på nogen som helst måde at omstøde den situation, vi har i USA's økonomi lige nu; og det samme er tilfældet for Europa. Nemlig [den situation], at der er et sammenbrud i produktiviteten; tro ikke på tallene for jobskabelse, for virkeligheden er den, at 93,5 millioner jobkvalificerede amerikanere i den arbejdsføre alder står uden arbejde. For de har opgivet at finde et job; og de er derfor aldrig blevet talt med i arbejdsstyrken i det hele taget. Hertil kommer, at et voksende antal mennesker nu finder, at de er henvist til at arbejde deltids; undertiden et par timer om dagen i flere forskellige jobs, fordi der ikke er nogen fuldtidsjobs inden for produktion til rådighed i økonomien. Der er en masse parasit-jobs; der er en masse andre jobs, der, i en sund, voksende økonomi, ville være nødvendige og nyttige. Men, når man har et sammenbrud i produktion, som vi har i USA og

Europa, og når man oven i dette lægger denne form for massive bankkrise – en finansboble, der overgår den i 2008; så har man en perfekt storm for noget, der vil resultere i massedødsfald.

Glass-Steagall er det første skridt; det er på ingen måde totaliteten af det, der må gøres. Hr. LaRouche har fremlagt de Fire Nødvendige Love, fire hovedinitiativer, der må tages for at genrejse produktiviteten; for at skabe ægte, produktive jobs. Men udgangspunktet må være at opbryde og udskille de legitime, kommercielle bankfunktioner fra de spekulative aktiviteter, der fuldstændigt har plyndret de kommercielle bankers indskyder-grundlag, siden Glass-Steagall blev ophævet (1999). Begge de politiske partier (Demokrater og Republikanere) har i deres valgplatforme støttet en genindførelse af Glass-Steagall; dette var ikke bare en rutineting. Der var en kamp under Republikanernes konvent mellem folkene i Platform-komiteen; der var et aggressivt fremstød for at gennemtvinge en vedtagelse af Glass-Steagall. Så begge partier har taget stilling. Der er lovforslag fremsat i begge Kongreshuse, og man skal og må vedtage det; ikke efter præsidentvalget, og ikke under 'lame duck'-sessionen, men i løbet af den kommende 2-3 uger lange periode, der starter på tirsdag, den 6. september, den aften, hvor Kongressen vender tilbage. Onsdag bliver den første, hele dag, hvor Kongressen har sammentræde. Dette må være én af denne Kongressamlings allerførste handlinger i løbet af denne overgangs-samling; og det vil ikke ske, med mindre der finder en total mobilisering af det amerikanske folk sted. Der er betydningsfulde institutioner, fra AFL-CIO (USA's største fagforening) og til diverse borgerrettighedsgrupper, der er med os i dette spørgsmål om Glass-Steagall. Men det kræver en absolut fokuseret og hård og laserlignende intervention. Og der er nok ikke noget, der opsummerer dette mere klart end det, som hr. LaRouche gentagne gange har sagt i løbet af de seneste dage: Nemlig, at, hvis man ikke vedtager Glass-Steagall; hvis man ikke intervenserer for at sikre, at Kongressen gør det, så kan man dø som følge af det.

Indisk webside rapporterer om Zepp-LaRouches G20-forslag om en Verdenslandbro

3. september 2016 – »Efter Silkevejen, Verdenslandbroen«, lyder overskriften på en artikel, der beskriver Schiller Instituttets stifter, Helga Zepp-LaRouches forslag, som hun fremlagde forud for G20-topmødet i Hangzhou«. Artiklen blev publiceret på Khan Study Group's webside i Indien.

Ledsaget af et farvelagt kort over Verdenslandbroen, taget fra EIR's Specialrapport, begynder artiklen således: »Kinas initiativ med Bæltet-og-Vejen-konnektivitet, der er meget stærkt præget af den Eurasiske Land-korridor – et udkast, som Schiller Instituttet stod for – bør følges op af en Verdenslandbro, der vil forbinde Nordamerika med den Nye Silkevej, siger medstifteren af en top-tænk tank. Forud for G20-topmødet i Hangzhou siger Helga Zepp-LaRouche, medstifter af Schiller Instituttet [sic], at Verdenslandbroen er den naturlige efterfølger til den Eurasiske Landbro, det store initiativ for konnektivitet for at genoplive den gamle Silkevej i alle dens dimensioner, inklusive dens tabte kulturelle og civilisatoriske attributter.«

KSG India beskriver sig selv som et af landets topprogrammer for uddannelse og topinstitutter for coaching, for at hjælpe ansøgere med at bestå eksamen i Indian Administrative Service (IAS). Artiklen om Schiller Instituttets forslag var udlagt i websidens sektion for »Undervisningsmateriale/-nyheder for aspiranter«.

Putin til Vladivostok Økonomiske Forum: Etabler et stor-eurasiske partnerskab

3. september 2016 – I sin hovedtale til det andet årlige Østlige Økonomiske Forum i Vladivostok, der bragte 3000 deltagere fra 35 nationer sammen, fremlagde den russiske præsident Putin det, han kaldte »store, ambitiøse, komplekse og langsigtede opgaver« for at transformere Rusland fjernøstlige område til at være et omdrejningspunkt for eurasiske udvikling som helhed.

Som lovet havde ØØF en meget stærk deltagelse fra Sydkorea og Japan i særdeleshed, under anførsel af deres respektive regeringschefer, Park Geun-hye og Shinzo Abe, som hver især også havde et bilateralt møde med Putin på sidelinjen af ØØF.

Putin placerede Ruslands strategi for det fjernøstlige område i de generelle planer for global, økonomisk udvikling. »Vi arbejder kontinuerligt for at udvikle den Eurasiske Økonomiske Union og udvide dens internationale bånd«, sagde han, inklusive »en økonomisk samarbejdsaftale mellem EAEU og Folkerepublikken Kina«, såvel som også Shanghai Samarbejdsorganisationen (SCO). »Vi mener, at dette integrationsnetværk og systemet med multilaterale og bilaterale aftaler, inklusive aftalerne om frihandelszoner, kunne blive fundamentet for at udvikle et stor-eurasiske partnerskab«, erklærede han.

Putin fortsatte dernæst med at opregne nogle af de fællesprojekter, der er i gang eller er foreslået:

* »For det første, en stabil energi-infrastruktur. Vi støtter de russiske, japanske, sydkoreanske og kinesiske selskabers initiativ for at skabe en super-energiring, der forbinder vore lande.«

* »For det andet, transport-infrastruktur.«

* »Det tredje [er] ... udvikling af teknologier inden for digitalisering, telekommunikation og internettet.«

* »For det fjerde, har vi brug for menneskelige ressourcer og skabelse af et teknologisk fundament for fremtiden. I denne henseende inviterer vi partnere til at gå med i projektet om at opbygge et internationalt videnskabs-, uddannelses- og teknologikompleks på Russky-øen.«

Sydkoreas præsident Park Geun-hye responderede positivt til Putins fremgangsmåde. »Præsident Putin forfølger en ny, østlig politik, der indsprøjter nyt liv i dette område og udvikler dets potentiale med en vision, der kan blive til virkelighed«, erklærede hun. »Hvis vi parrer sydkoreansk kapital og forarbejdningsteknologi med russisk grundforskning og russiske ressourcer, ville dette gøre det muligt for os at skabe en konkurrencedygtig, industriel base.«

(En længere reportage om Putins tale kan læses på engelsk her: <http://sputniknews.com/politics/20160903/1044918709/putin-eastern-economic-forum.html>)

Præsident Xi Jinping har sat som mål at gøre en ende på

fattigdom i verden. Tale ved B20-forum.

3. september 2016 – I en tale til B20, et møde for erhvervsfolk fra G20-landene, der finder sted én dag før åbningen af G20-topmødet for statsledere i Hangzhou i Kina, fremlagde præsident Xi Jinping et omfattende program til at trække verden ud af den nuværende økonomiske krise. Xi understregede, at målet med at bringe over 1 mia. mennesker ind i en rimelig levestandard var »en bestræbelse, der aldrig tidligere var blevet forsøgt i menneskehedens historie. Og økonomiske udvikling er et hovedspørgsmål«. Han fortsatte: »Vi har taget dristige initiativer og har løftet over 700 millioner mennesker ud af fattigdom. Og dette er den kurs, som Kina og verden bør følge. Til den ende har vi introduceret storstilede investeringer i udlandet.« Han sagde, at mange var skeptiske med hensyn til, om Kina kunne fortsætte med at gå i denne retning og ikke falde i den angivelige »mellemindkomst-fælde«.

Kinas respons på det »nye normale« med sammenbruddet af verdens eksportmarkeder var at satse på fornyelse, oplivelse, indbyrdes forbundethed og inkluderende gensidighed som »de nye motorer for økonomisk vækst«, forklarede Xi. »Vi har nye midler til at integrere Kina i verden og til at opretholde middel-vækstrater. På denne måde kan vi yde mere til verden og samtidig opretholde Kinas vækst.«

»Kinas vækst har hidtil været afhængig af ressourcer, kapital og arbejdskraften, men denne gamle model er ikke længere bæredygtig. Nu har vi brug for en innovationsorienteret strategi. Videnskabelig og teknologisk udvikling er nøglen til økonomisk udvikling ... Vi vil tage føringen inden for videnskab og teknologi og udføre grundforskning for at løse de videnskabelige og teknologiske problemer, der spærrer for økonomisk og industriel udvikling. Vi vil fremskynde

markedsføring af forskning og udvikling og nære strategiske, fremvoksende industrier og flytte industrier op til et mellemhøjt niveau i værdi-kæden.«

Dernæst skitserede præsidenten de reelle, motiverende kræfter bag disse forandringer. »Mennesker er landets grundlag. Vi må orientere os mod folkets behov og hæve dets levestandard og livskvalitet. Vi vil løfte over 57 millioner mennesker ud af fattigdom, og fattigdom vil blive afhjulpet i alle fattige lande frem til 2020. Dette er et højtideligt løfte til det kinesiske folk. Vi har løftet over 70 % af befolkningen ud af fattigdom. Vi vil gøre kagen større og fortsætte den globale kamp mod fattigdom«, sagde han.

Xi fortsatte med at sige, at politikken med at åbne sig for verden udenfor vil fortsætte. »Vi vil fortsætte med at gøre RMB til en international valuta og med at åbne vore kapitalkonti. Der kommer en yderligere internationalisering af Kinas finansielle sektor«, sagde han. »Kinas udvikling ... vil yde flere varer til det internationale samfund. Det Økonomiske Silkevejsbælte skrider hastigt frem, og den Maritime Silkevej er godt i gang«, sagde han. »Men dette er ikke Kina, der skaber en indflydelsessfære, men snarere et middel til at støtte alle landes udvikling. Vi er ikke i færd med at opbygge 'Kinas egen baghave', men vi er i færd med at opbygge en have, der er fælles for alle lande ... «

»Verdensøkonomien befinder sig nu i en periode med gennemgribende ændring. Vi står ved en afgørende korsvej. Nye vækstmotorer erstatter gamle. Den gamle, videnskabelige revolutions dynamik er ved at svækkes, alt imens den nye stimulus for vækst stadig er under skabelse ... til at kunne udløse potentialet. En ny, videnskabelig revolution med internettet i midten er ved at vinde momentum. Kunstig intelligens og virtual reality udvikler sig med syvmileskridt. En kombination af virtuel økonomi og realøkonomi vil bringe forandringer til den måde, vi arbejder og lever på. Men det vil ikke ske over en nat, og vil heller ikke blive problemfrit

...«

»Kina har gjort det til dette års topmødes mål at bane nye veje for vækst«, mindede Xi B20-lederne om. »Vi må gribe den historiske chance for at påbegynde processen med innovation, med nye, videnskabelige og teknologiske revolutioner, og med en industriel transformation, for at skabe ny vækst. Det er første gang, at G20 handler på spørgsmålet om innovation.«

Xi fremlagde dernæst 4 punkter, der nu er på bordet. »Vi må kombinere budgetpolitikker med politikker for strukturreformer og opbygge en åben verdensøkonomi for at forøge økonomiens omfang.« Der skal ikke være nogen »politik, der lapper på ens egen økonomi ved at drive nabolande til tiggerstaven«, sagde han. Og mht. konnektivitet, så er det »ét af temaerne på dette års topmøde«, sagde han, at »lande står og falder med hinanden. Vi må promovere den fælles udvikling af verdensøkonomien«, sagde han. »Kina har foreslået et initiativ for en Alliance for Global Infrastruktur-Konnektivitet og tilskynder alle de multinationale udviklingsbanker til at vedtage en fælles erklæring om deres ambitioner og give flere penge og mere intellektuel støtte til infrastrukturprojekter, med det formål at fremskynde processen med global infrastruktur-konnektivitet«, sagde Xi. »Vi må skabe en kæde af global win-win-vækst.«

Herefter sluttede Xi med nogle velanbragte bemærkninger om det politiske miljø. »Vi må arbejde for at opbygge et fredeligt og stabilt miljø. Vi må afvise en forældet koldkrigsmentalitet og opbygge et nyt koncept for fælles, samarbejdende, omfattende og bæredygtig sikkerhed. Vi bør opretholde principperne i FN's Charter og tilslutte os multilateralisme og dialog ... Vi må søge et fælles udgangspunkt til løsning af vore problemer. Verden er et bedre sted, når alle er rigere. Vi må støt og roligt forbedre vores makroøkonomiske samarbejde og gøre det muligt for mennesker med forskellig baggrund at arbejde sammen hen imod vores fælles bestemmelse. Vi må arbejde sammen for at forbedre den globale styrelse og omstille os til forandringer

i verdensøkonomien på basis af lighed. Vi bør vedtage en mekanisme til fordel for at dele med hinanden og ikke til fordel for en 'vinderen tager alt'-mentalitet. Ved denne afgørende korsvej for udvikling må vi transformere G20 fra at være en mekanisme til kriserespons til at være en mekanisme for langsigtet styrelse og styrke G20 som det primære forum for international styrelse.«

<http://en.people.cn/n3/2016/0904/c90000-9110023.html>

Vi kan ændre historiens gang: Handling nu for at gennemtvinge Glass-Steagall. LaRouchePAC Internationale Fredags-webcast, 2. sept. 2016

Matthew Ogden: Vi havde en diskussion med Lyndon og Helga LaRouche for et par timer siden. Det er helt klart, at vi står ved et punkt, hvor tre, meget afgørende initiativer, som LaRouche-bevægelsen har stået i centrum for i flere år, nu kulminerer. For det første står vi umiddelbart foran G20-topmødet; topmødet i Vladivostok er i gang; og to uger efter disse begivenheder træder FN's Generalforsamling sammen. Det er helt åbenlyst, at man tager initiativerne til at skabe en ny, finansiel arkitektur for planeten omkring udviklingen af den Nye Silkevej. Jeg vil blot nævnte ganske kort, at, hvis

man ikke har set den endnu, så har vi en fremragende, ny, 20 minutter lang video (på larouchepac.com – se den danske hjemmeside, *inkl.* *udskrift:* <http://schillerinstitut.dk/si/?p=14429>) »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«. Den går i dybden med meget af indholdet i EIR's rapport af samme navn. Den må I bestemt se, hvis I ikke allerede har.

Engelsk udskrift.

You Can Change History: Act Now to Force a Vote on Glass-Steagall

"A REPUBLIC, IF YOU CAN KEEP IT."

International LaRouche PAC webcast, Saturday, September 3, 2016

MATTHEW OGDEN: Good evening; it's September 2, 2016.

My name

is Matthew Ogden, and you're joining us for our weekly webcast here on Friday evening with larouchepac.com. I'm joined in the studio tonight by Jeffrey Steinberg from {Executive Intelligence

Review}, and via video by two members of the LaRouche PAC Policy

Committee. We have Dave Christie joining us from Seattle, Washington; welcome, Dave. And we have Diane Sare joining us from the greater New York City area.

I'll just say to start off, we did have a discussion with

Lyndon and Helga LaRouche just a few hours ago. It's very clear

that we are at the intersection point of the culmination of three

very crucial initiatives that the LaRouche Movement has been right in the center of leading for several years. Number one,

we're on the eve of the G20 summit; we have the Vladivostok summit which is occurring; and in two weeks following that, we have the United Nations General Assembly. It's very apparent that the initiatives are being taken to create a new financial architecture for the planet, around the development of the New Silk Road. I'll just say very quickly here, if you haven't seen it yet, there's an excellent new 20-minute video feature on the larouchepac.com website which is about "The New Silk Road Becomes the World Land-Bridge". It elaborates a lot of the {Executive Intelligence Review} publication by that same title. I would say to definitely watch that if you haven't yet.

On the domestic front, we have a very intense campaign which is now being escalated to reinstate Glass-Steagall; and marshalling the forces to force that to a vote before the Presidential elections take place. Then we have the push to reopen a full investigation into the attacks on 9/11; with the declassification of the 28 pages that happened, you have to further that with the pursuit of the tens of thousands of more pages which continue to be withheld. On that front, we are one week away from the 15th anniversary of those horrific attacks on 9/11; and we will be seeing a series of concerts which will take place in New York City – Diane can tell us a lot more about that – of Mozart's {Requiem} that will be performed in the cathedral in Brooklyn, a major church in Manhattan and elsewhere to commemorate the victims of those attacks and to bring justice. This is happening in conjunction with a strategic seminar which

is being sponsored in New York City on the same subject. And at the same time, there's a powerful push to force a vote in the House of Representatives – hopefully next week, before the anniversary happens – on the JASTA bill (Justice against State Sponsors of Terrorism Act). Congress is returning next week.

As part of that push, former Senator Bob Graham was in Washington DC the day before yesterday, at a major press conference which he held at the National Press Club. Both Jeff and I had the opportunity to attend that conference, and we will be featuring some excerpts from that press conference as part of our broadcast tonight.

But before I get to that, I do want to start with the discussion that we had with Mr. LaRouche just a few hours ago; particularly on the necessity of launching an immediate mobilization around the reinstatement of Glass-Steagall. So, in order to introduce that subject, I'm going to read the institutional question which we received today, which was presented to Mr. LaRouche. I'm going to ask Jeff to elaborate a bit on what Mr. LaRouche's comments were in response to this question. It reads: "Mr. LaRouche, you have warned that unless the United States Congress acts – and now in September – to reinstate Glass-Steagall as the first step in a much larger overhaul in economic and monetary policy, then the entire trans-Atlantic system is headed for blow-out. Would you please elaborate on the importance of the passage of Glass-Steagall in the next session of Congress immediately after Labor Day?"

JEFFREY STEINBERG: Mr. LaRouche was very blunt; he said, "If you don't implement Glass-Steagall as the starting point for such

a total overhaul of the entire US financial and monetary system," and extending that obviously into Europe as well; "then an enormous number of people are going to die. It comes down to that." The major European banks, which are completely co-mingled with the big Wall Street banks, are carrying trillions – perhaps hundreds of trillions – of dollars in derivatives and non-performing debt of all other kinds as well. They're hopelessly bankrupt, and unless you implement Glass-Steagall and separate out and just simply write off all of that derivatives and other gambling debt, you have no chance whatsoever for any kind of turnaround in the situation that we have in the US economy right now; and similarly in Europe. Namely, that there is a collapse of productivity; don't believe the numbers about job creation, because the reality is that 93.5 million eligible, working age Americans have no work. Because they've given up trying to find a job, or they've never found a job; and therefore have never been counted in the working force to begin with. On top of that, a growing percentage of people are finding themselves relegated to working part-time; sometimes a few hours a day on several different jobs, because there are no full-time productive jobs available in the economy. You've got a lot of parasitic jobs; you've got a lot of other jobs that in a healthy, growing economy would be necessary and useful. But when you've got a collapse of production as we have in the United States and Europe, and you put on top of that a kind of massive banking crisis – financial bubble bigger than 2008; then you've got a

perfect storm for something that will result in mass deaths.

Now, Glass-Steagall is the first step; it's by no means the

totality of what must be done. Mr. LaRouche has laid out the four

cardinal laws, four major initiatives that must be taken to restore productivity; to create genuinely productive jobs. But the starting point has to be to break up and separate out the legitimate commercial banking functions from the speculative activities that have completely looted the depositor base of commercial banks since the repeal of Glass-Steagall. Both political parties, in their platforms, have endorsed reinstating

Glass-Steagall; and this was not just simply a perfunctory thing.

There was a fight at the Republican convention among the Platform

Committee people; there was an aggressive push to force Glass-Steagall's adoption. The same thing happened on the Democratic side. Hillary Clinton has not publicly called for reinstating Glass-Steagall. So, you've got both parties poised.

You have bills in both houses of Congress and a vote can and must

be taken; not after the elections, not during the lame duck session, but during this next 2-3 week period starting Tuesday,

the 6th of September, when Congress returns that evening.

Wednesday will be the first full day that Congress is in session.

This must be one of the very first acts of this Congress during

this interim session; and it's not going to happen unless there

is a full-blown mobilization of the American people. There are major institutions from the AFL-CIO to various civil rights groups that are with us on this question of Glass-Steagall.

But

what's required, is an absolutely focussed and tough and laser-like intervention. And I think nothing sums that up more clearly than what Mr. LaRouche has said repeatedly over the last

few days: Namely, if you don't pass Glass-Steagall; if you don't

intervene to make sure that Congress does it, then you may die as

a result of that.

OGDEN: Well, I want to use as an example of the kind of

strategic leverage that is going to be required to force through

this passage of Glass-Steagall, I want to use as an example what

the LaRouche Movement was able to do by marshalling forces across

the country to force the declassification of the 28 pages.

Because it's a very similar example of the kind of widespread upsurge in activism across the country led with this kind of laser focus, that's going to be required right now in the coming

weeks to force the Glass-Steagall vote. So, on that note, I'd like to introduce a short 7-minute video clip which is excerpts

from the blockbuster press conference that former Senator Bob Graham held at the National Press Club this past Wednesday. We can invite you to watch the full press conference, which is available on the LaRouche PAC YouTube channel. For right now, I'd

like to introduce that, and then use that to open up a broader discussion here.

FORMER SEN. BOB GRAHAM: Thank you very much, Mr. Burr; and thank

you for the opportunity to come back to the National Press Club.

As has been said, on July 15th, after some 14 years, the chapter of 28 pages from the final Report of the Congressional Joint Inquiry into 9/11 was released. This was removing the cork from the bottle; but there is a significant amount of information which, like the 28 pages, has been withheld. It was necessary to get this first block of material to the public in order to build the support that will be necessary for the balance of the material to flow.

Now that the bottle is open, what is likely to pour forth?

I think there are three tasks in which the liquid will flow.

One is, the 28 pages were written in the Fall of 2002, but were not – in a number of instances – completed. We were under a mandate to submit our final report before the end of that session of Congress; which meant by the end of December of 2002. There were some issues that have not been taken fully to ground. As an example, the role of Prince Bandar, the long Saudi ambassador to the United States. In the 28 pages, it is disclosed that in the book of Abu Zabadeh, one of Osama bin Laden's closest operatives, were the telephone numbers – which were otherwise unavailable – to Bandar's mansion in Aspen, and to his bodyguard here in Washington. There was also information about the fact that both he and his wife had been involved in money transfers

which appeared to go to the mentors and protectors of the three hijackers in San Diego. Was that where that money flow ended; or did it end up supporting the hijackers? That's the kind of questions which were raised in the 28 pages; but I hope that we will now get information to close those loops.

?: Senator Graham, thanks and congratulations for what you're doing in insisting that the facts on 9/11 come out. As you pointed out, and as the media pointed out, the 28 pages and credible media reporting that there were meetings, there were facts here; not just myths and wonderings, but facts. In San Diego, the meetings by the Saudi Director of Religious Affairs with at least three of the hijackers; and 15 of the 19 hijackers were from Saudi Arabia. There was money paid from Prince Bandar's account. Those are the facts; but it just seems that the American policy is to hide and to obfuscate. Why? Is it a matter of Democrats and Republicans alike just want to pander to Saudi Arabia? What I don't understand is the reason why we don't just take the facts and move from there; because these are the facts.

GRAHAM: No, this is not a partisan issue. In fact, in the House, the effort to pass this JASTA legislation that will modify the sovereign immunity defense, and prior to that, a resolution urging the President to release the 28 pages, was led by a

Republican, Walter Jones from North Carolina, and a Democrat, Stephen Lynch from Massachusetts. This has had strong bipartisan support. If anything, it's more of an Executive Branch versus the people of America; it's been the Executive Branch through not only Justice and State, but Treasury and the intelligence agencies, that have largely been the barrier to allowing this information to be known by the American people. And let the American people then form a judgment. What do they think we ought to be doing in this relationship with Saudi Arabia?

STEINBERG: Jeff Steinberg; {Executive Intelligence Review}. Senator, former Navy Secretary John Lehman, who was a commissioner on the 9/11 Commission, told "60 Minutes" back in April that there really never was a complete investigation by the 9/11 Commission; and you've already said that the Joint Inquiry was limited by time and resources. Now, 15 years later, we have the 28 pages. As you just indicated, there's lots of facts in there. There was a 47-page report written at the beginning of the 9/11 Commission by the two people on your staff who were following up on the Saudi leads. They listed 22 Saudi officials who had direct contacts with just the San Diego hijackers. What do you envision as the next step? Can there be a new investigation without the time restrictions and other problems? Do you support that? How would you envision moving forward from here in addition to the lawsuit which we do hope will be

reinstated against the Saudis for discovery?

GRAHAM: In addition to the request to the National Archives, who are the custodians of the 9/11 papers, to release those sections of its report which have been withheld which relate to following up to the leads which are in the 28 pages. So, we could ask, in those pages, is there a chapter about Prince Bandar that pursues the leads that were outlined in the 28 pages? Second, will have to be more Freedom of Information Act with the FBI and the CIA. Another thing would be the President; I can understand why George Bush acted the way he did. I cannot understand why Barack Obama is acting the way he has. This information is going to be known; whether it's in 2016, or 2026, or '36, or '46, it will – like the Pentagon Papers and all these other old scandals – eventually it's going to come out. I think the legacy of Barack Obama is going to be stained when the people recognize how much information was under his control, that he made the executive decision to continue to restrict from the American people. So, those are, I think, the principal levers; they all eventually come to the American people. The American people care about knowing what their government did in this particularly egregious action; and if so, will they put enough political pressure? The most immediate thing is to contact your member of Congress and urge he or she to vote for JASTA. That bill has had a roller coaster existence over the last four or five years;

it

seems to be closer to reaching its destination today than at any

time during that long period. The key is going to be, will the House take it up? That's where the pressure needs to be until that important task is accomplished.

What I think are the most likely three directions after the

28 pages are: One, following up on the leads that were in the 28

pages; such as the role of the then-Saudi Ambassador to the United States, Prince Bandar. Second, there's been information developed since the 28 pages were written in the Fall of 2002; such as the existence of this relationship between a prominent Saudi family, Mohammed Atta and two of his compatriots in Sarasota, Florida. Then third, the litigation that is being frustrated by the sovereign immunity defense; which the Kingdom

of Saudi Arabia has been raising. Those are, I think, the three

major channels in which we will get additional information on the

relationship between Saudi Arabia and the 19 hijackers. The report, I think, made a case that an investigator reading what Prince Bandar had done, would say, "I want to pursue this further." The question is, were those leads pursued? And if so,

to what end? I hope what we'll find is that yes, they were pursued; and here are investigative reports that carry this case

to its conclusion.

OGDEN: So, as you could see, yours truly Jeff Steinberg was

on hand to ask Senator Graham a question; and Senator Graham's emphasis, which he repeatedly came back to, was to open up the file on Prince Bandar, the Saudi ambassador. So Jeff, maybe

you

want to elaborate a little bit more on where this investigation needs to go.

STEINBERG: Well, I think Senator Graham was very clear that there are 80,000 pages of documents that the FBI has acknowledged belatedly and begrudgingly exist in Sarasota, Florida. I'm sure that that was a small fraction of the documents down there, as Senator Graham said, 13 of the 19 hijackers, at one point or another, were based in Florida before the attack. Paterson, New Jersey was another center where the hijackers were living and training for a period of time. Falls Church, Virginia was both a place where a number of them were present for a while, but it was a convergence point; a kind of a staging area. There was a confirmed report that a high-ranking Saudi minister was at the same hotel in Falls Church, Virginia as a group of the hijackers the night before the hijacking. So, there are many leads. Undoubtedly, between the FBI, the CIA, the National Security Agency, there's an alphabet soup of 16 intelligence agencies that undoubtedly have millions and millions of pages of undisclosed material.

I think one of the most crucial things – and again, Senator Graham was very clear on this – the most aggressive and effective form of forcing out new information on what really happened is by having the Saudi monarchy reinstated in the lawsuit. Meaning that the JASTA bill has to pass the House; it has to pass by a veto-proof majority. Once again, we're back

to
the same question: Are you, the American people, going to stand
up and fight for something that's urgently needed? Or, are you going to treat democracy as a spectator sport? If you choose the
latter, then the consequences are going to be more of the same and worse. I think that the fact that Senator Graham focussed on
further disclosure – as he said, the bottle is uncorked; but the
contents have been barely trickled out. There's an enormous amount more that has to be done; and of course, next weekend is
the 15th anniversary of the initial 9/11 attacks. Let's not forget, it's the fourth anniversary of the second 9/11 attack in
Benghazi in 2012. That's not only a very relevant issue in terms
of the consequences of the original cover-up of the Saudi involvement, but it's a very immediate and intensive issue related to the Presidential elections in the US. We've got to be
fairly blunt about that. The cover-up of Benghazi is part of the
continuation of the cover-up of the Saudi role in the original 9/11 attack.

OGDEN: Well, Diane, you're right in the middle obviously of putting together the commemorative anniversary celebrations and
the seminar, and just leading the activism there in New York City. So, maybe you can just pick up from here.

DIANE SARE: Well, I'd like to actually take a step back;
because one of the things that Senator Graham brought up about

why this was so important. He said there were three reasons:
One
is the question of justice for the family members of the
people
who were killed; Two, a somewhat obvious question, which is
the
question of security. If we don't root out these networks,
they're there to be used repeatedly. And three, which I think
is
really important and cannot be overstated, which is the
question
of whether people trust their government. Because once the
population of the United States no longer trusts the
government,
which is almost where we are right now, then you lose the
republic. Our republic, going back to the conception of
Nicholas
of Cusa and {Concordantia Catholica}, depends on this question
of
the consent of the governed. If you don't trust your
government,
you will not consent to have it representing you. What Mr.
LaRouche said in the last days, is what we've seen between the
breakthrough that was driven by our work, and then Congressmen
Jones and Lynch virtually threatening – not exactly in those
words – but saying we know that we are immune if we read this
into the record; and what's moving on Glass-Steagall in terms
of
the party platforms, is that these Congressmen are beginning
to
be forced to represent their populations.

I would put this in an international context, because
what
you have coming up with the Vladivostok meetings going on
right
now, and the G20; the trans-Atlantic system is completely
bankrupt. There is nothing Obama and the current

configuration,
the European Central Bank, what are they offering to the world?
Negative interest rates? Keep your money with us, and we'll make
you pay! In other words, there is nothing that they can do; but
what you have with Russia and China. China's work – which people
who are following our website will have seen the show on Wednesday; the New Paradigm show on the question of the far side
of the Moon, or the talk Thursday night. There is an entire universe – we'll start with the Solar System – which is opening
up, which this collaboration in Asia has to offer. What the Chinese have done is, they're hosting the G20 meeting, and they're making President Putin the guest of honor. Then they're
having President al-Sisi as another honored figure at this meeting. What is Obama's response? He thinks he's going to go there and somehow push the Trans-Pacific Partnership; which is bound to be a complete flop, a non-starter. The Russians made very clear in an interview in Xinhua going into this meeting, that Moscow and Beijing need Washington as a partner. I found that somewhat – it made me happy as an American, because I think
the US should be a partner in this. Also, paradoxical. Then the
person who was interviewed, said Washington can be a complex and
unpredictable partner.

So, I would say that our job as Americans – in a sense –
we've been given a mission that other very important leaders are
saying that the United States is wanted as a valued partner in

this New Paradigm. It is for us to deliver that by straightening out this criminal regime that we have. Part of what we saw with 9/11 is that the cover-up has gone on through two administrations; that Obama has been not only complicit in this, but with his policies in the region, has contributed to the growth of ISIS, the growth of al-Qaeda, their ability to recruit. We've lost over these last years, almost 4500 soldiers in Iraq, which is now known to be a complete lie and a fraud; that's what came out of the Chilcot Inquiry. The question of 9/11, therefore, becomes will we get justice? And justice doesn't mean revenge or retribution; it means will we restore our nation to something which someone would want to give their consent to be governed by this government?

I think when you look at the question of Mozart, which is the {Requiem} which will be performed, which our chorus is participating in and working on; Mozart's commitment was that. He was a supporter of the American Revolution; he was a supporter of the ideas of creating a republic, and he was murdered. His work was eliminated; his contribution, what he could have done had he lived longer. The piece has lived on because it has a quality which is immortal; which actually embodies the question of human creativity. What we're seeing here in response is that the

people
who are engaged in this are developing a certain kind of
passion
which probably was always in them. But because they have a
chance
to participate in something which is going to be so profound
and
so beautiful, and it has a mission in the real world, they are
becoming passionate again; which is I think is something
that's
been very lacking. Everyone can think of conversations that
you've had with your friends and neighbors about the upcoming
election or almost anything; and the population has become
passionless, which is why people don't act when they should or
when they can.

So, I have a sense that we really are on the brink of
a
major breakthrough that the United States will be a part of;
even
if many people in the United States don't fully appreciate why
it
is here and how they came to be involved in it.

OGDEN: Absolutely! I would just echo exactly what you
just
said, Diane. In his speech at the Press Club, Senator Graham
quoted the often-quoted anecdote from Ben Franklin at the
Philadelphia Constitutional Convention; when the woman asked,
"What have you given us?" And he said, "A republic, if you can
keep it." The passion that Senator Graham has exhibited around
this, sustaining his role and his fight for 15 years for the
declassification of these documents; where does this passion
come
from? Even though the FBI tried to intimidate him personally,
and
told him to back down; basically "Get a life!" they said.
Senator

Graham has refused to back down, because he sees this – as well
it should be seen – as an existential question for the survival
of the American republic. Not only from justice and the standpoint of national security, but the very survival of our nation as a republican form of government. I would assert that we're looking at exactly the same kind of existential question when it comes to the restoration of Glass-Steagall. The magnitude
of the implosion of the trans-Atlantic system that we are about
to see – if this thing came down without the necessary leadership in place around the restoration of Glass-Steagall and
otherwise, to protect the American people from the fall-out from
that kind of financial crisis – this republic would not survive.

The opportunity is there at our fingertips to join the new
financial architecture and to create the kinds of productive surges in growth that this nation has never before seen; that would surpass even what we achieved during FDR's New Deal, if we
were to join the New Silk Road which is being led right now by China and others. So, it's that same kind of passion which needs
to be applied to that question as well.

DAVE CHRISTIE: Just to add, because I think the other side of this is what Mr. LaRouche has identified that we're at a point now where the old concept of sovereignty from the standpoint of
geopolitics; that the moves that are being made in the world by
the leadership of Russia, China, and India, are obviously the

echo of what Mr. LaRouche and his wife Helga have put on the table for over a 40-year period. The discussion of the new financial architecture really began when Mr. LaRouche proposed the International Development Bank; his proposals for a New Bretton Woods conference, starting in the '90s. That was picked

up by Nestor Kirchner of Argentina. Putin was actually discussing

this concept as well, of the new financial architecture, in the

early 2000s. So clearly, the role of the LaRouches is at the forefront of this New Paradigm and the potential for that to come

into existence. What Mr. LaRouche has stressed is that we're going to move beyond the old nation-state system. That doesn't mean we're going to cease to have nations; but rather, the first

and foremost thought will be of mankind viewing itself from the

common aims of mankind. That humanity will be thought of first. I

think that's what we're seeing with the implications of the New

Silk Road policy and the new financial architecture; it is just

simply to facilitate the expansion of this concept.

In that light, I think it's important that {The Hindu} just

had an interview with Helga Zepp-LaRouche; and in the coverage of

that article, they cite the question of the Bering Strait, which

is the tunnel underneath the Bering Strait to link Eurasia with

North America. I think that's relevant to the ongoing discussion

in Vladivostok; because clearly the ability for Japan, for

Korea,
for China and Russia to come together in this part of the
world,
represents an amazing potential. Just think of the scientific
and
technological potentials of those nations: China's space
program;
Russia's space capabilities; the high-tech capabilities of
Japan
and Korea. It really represents a very profound potential; and
when you begin discussing the development of the Siberia
region,
the Far East region, you're building up that economic
potential
right up to the doorstep of the Bering Strait. So, I think
that's
obviously reflected in this {Hindu} article which interviews
Helga Zepp-LaRouche and her call to make the New Silk Road
become
the World Land-Bridge; which is actually the title of that
article.

So, I think the importance of what Diane referenced –
this
idea of the consent of the governed – in a sense, these
discussions that are going on this weekend with the
Vladivostok
conference, the G20 conference, that is what is actually being
discussed. As the Europeans are complaining about Obama,
they're
trying to ram the TTIP and the TPP down the throats of the
Europeans; where prominent leadership of Germany and France
are
saying, "Wait a second. Aren't we going to be involved in any
kind of discussion about this? Is this a democratic process?"
But
of course, for Obama and the imperial interests that control
him,

there's no discussion; no democratic process. I think that's actually what is on the table. Just to come back to it, there's

no other place than space, which is perhaps the greatest reflection of the end of the idea of the old system of nation-state. There are no nation-states in space.

We were discussing earlier the fact that this SpaceX rocket just blew up; the great privatized space program that we're now going to have after Obama dismantled NASA. It turns out that its payload was a satellite launched by Facebook to run broad band in Africa. This is the level of technology that we have in the United States, or that we're concerned about. Whereas, if you look at what China's doing with the far side of the Moon, look at this collaborative effort; that can be the way to bring Asians on this planet together to actually realize the common aims of mankind.

OGDEN: If you go back to the inaugural speech that John F Kennedy made in 1961, when he was elected President; that was obviously the focus of a previous generation of this country. He said, we must move beyond the age of war; because all-out war is not conceivable anymore in the age of nuclear weapons. This would lead to the extermination of not just one country or another, but the entirety of the human race. Instead, what we must do, is move beyond the age of war to an age where nations are

collaborating
to achieve the common aims of mankind. He said, our mission
must
be to explore the stars, to conquer the deserts, to cure
poverty
and disease, and to bring an end to the age of war itself.

When you look back one year at the speeches that
Vladimir
Putin and Xi Jinping made at the United Nations General
Assembly
meeting in New York, that was exactly what the subject matter
was. It was the 70th anniversary of the end of World War II,
and
the framework that was put together by Franklin Roosevelt
after
that war before he died, was intended to be a framework of
international relations based on bringing the New Deal,
bringing
the awesome achievements that the United States had
accomplished
under the American System to the rest of the world. And,
bringing
an end to imperialism and colonialism once and for all. So,
they
harkened back to that framework in which the United Nations
was
originally conceived, and said this must be the foundation of
the
paradigm going forward. Immediately after those speeches at
the
United Nations General Assembly, Helga LaRouche issued a call
for
a new security architecture for the planet. If you look at how
much has changed just over the past one year, in terms of what
now exists in actuality in those terms; that new security
architecture, the new economic architecture, this new
international order has now begun to coalesce.

As Diane was saying, it's incumbent on the American people to impress upon yourself how rapidly the situation in this country could change, if the necessary steps are taken in order to bring the United States into that new framework. If you bring yourself outwards by a couple of months or one year from the present date, and look at how much has changed since that previous United Nations General Assembly meeting; you can see how rapidly things could change for the better. I know that's been Helga's assertion over and over again. The future is so close; it's at your fingertips. It would be so easy to achieve. But there are bold actions that must be taken in the United States; and absolutely that starts in the month of September with the convening of an immediate vote on Glass-Steagall, and ramming that through the United States Congress.

STEINBERG: I think that Mr. LaRouche has emphasized repeatedly that winning this fight in the United States, basically restoring the United States to its historical tradition – which was an anti-colonial, anti-imperial, specifically anti-British Empire nation that came into existence through a struggle against all those principles of empire that have been gradually more and more adopted by the last two administrations; by the Bush 43 administration and equally so if not even more so by Obama. The fact of the matter is, that we can at this point – as the 28 pages fight indicated, as the momentum for Glass-Steagall indicates – we can win this fight in the United States; but it's got to be done now, and it's got to be done in a

timely fashion where people realize that there are critical flanking battles that must be fought. Many other things are merely irrelevant or distractions; and should just be ignored.

We

win the fight on Glass-Steagall; we win the fight on the full exposure of the Saudi 9/11, because that is really a British-Saudi story that goes deep into our own national security

structures. So, these are the things that are going to be measured in the next immediate days and weeks ahead. It has virtually nothing to do with the election show that's going to be

more and more of a dominant factor.

We've got to win this fight for Glass-Steagall; we've got to

win the JASTA fight. Those things can be won in the Congress in

the immediate several weeks ahead of us. That's going to take an

enormous mobilization, a focussed mobilization of the American people. It means a lot of institutions that can be dragged in many different directions, have to have the same kind of laser focus that Mr. LaRouche is calling for and demanding of our own

forces. AFL-CIO actively involved in Glass-Steagall. Now is the

moment to pull out all of the stops and force the issue; because

Glass-Steagall is merely the starting point. It begs the issue of

a national system of credit; of national banking; of establishing

priority projects. Including, first and foremost, reviving NASA;

reviving our government-backed space program. Because these are

the things that are the only way that you're going to revive

real

productivity in the US economy, given how far down it's sunk already.

OGDEN: I would just say one thing. Those two subjects – the forcing of the reopening of the 9/11 investigation and the immediate mobilization around Glass-Steagall – these are featured in this week's edition of {The Hamiltonian}; which is hitting the streets today. That is a direct focus in terms of activism that everybody needs to be involved in, is the saturation of New York City, specifically with this weekly publication that is now coming out – {The Hamiltonian}. So, maybe before we conclude this broadcast, Diane, you can give us a quick update on how that's changing the situation on the ground in New York; and what people have to do between now and next weekend in order to maximize the effect of the events that are coming up in a week.

SARE: I would say that people should certainly contact the Manhattan Project office about coming to our meeting tomorrow in Manhattan; where people can pick up copies of {The Hamiltonian} and can join us on the distributions. We've been getting them out all over the city and in the neighboring boroughs, and getting a very favorable response. It's amazing; this one we're printing now is only the fourth issue, but we already clearly have a following of people saying, "Do you have the next one?" I think it's also shaping the perception of what people are willing to say. It may have been a coincidence, I don't know, that we ran our first issue on Hillary Clinton as a stooge for Obama's

wars

and Wall Street; and that week, Maureen Dowd came out with her column on Hillary Clinton as the pro-war perfect replacement for

Dick Cheney was the idea. As we've seen in the past, there are certain things that we take the point on, and we change what people are allowed to discuss. Like when Mr. LaRouche, years ago

during Cheney and Bush, talked about Leo Strauss; and we produced

a series of reports – ultimately a book – on this policy of lying and ramming it down people's throats as a way of terrorizing the population to go along with fascism. The next thing you knew, the {New York Times} was running this big article about Leo Strauss, who I'm sure most people had never heard of until we did this.

If you go back to what happened with the 28 pages, Obama had

absolutely no intention to ever release those pages. We created a

situation where he could not not release them; he had to do it.

Therefore, people should take heart in a certain way, that what

you used to consider as the powers that be, or the things that are unmovable, or what can't be changed; that is no longer the case. Now is really the moment to pick up – Jeff said it clearly

– the American Constitution, Alexander Hamilton; what our nation

is actually supposed to represent in the world. Now is the moment

for Americans to find their guts and stand up on their hind legs

and demand that nothing lower than that standard is going to be

tolerated by us at this point.

OGDEN: Absolutely. So, I would encourage everybody to please contact the New York office if you're in the area, or if you can travel there. There's going to be a series of events that you can participate in over the next week; and it's very significant. If you have not yet, please subscribe to our YouTube channel, but also, watch the two latest features that have been posted on the LaRouche PAC YouTube channel and the LaRouche PAC website. As I mentioned, the full press conference that Bob Graham delivered at the National Press Club is available; the short address of that is lpac.co/graham-press-club. We'll put that in the description of this video here today. Also, the 20-minute video called "The New Silk Road Becomes the World Land-Bridge: a Tour"; which is very well-composed overview of exactly what the New Paradigm and the new economic architecture looks like. Again, we'll put the URL of that video in the description as well.

So, thank you very much for joining us here today. I think this was a very important discussion. Please stay tuned to larouchepac.com. Thank you very much; good night.

Asiatisk Infrastruktur- Investeringsbank og BRIKS' Ny Udviklingsbank har planer om at finansiere projekter i fællesskab

Torsdag, den 1. september 2016 – Dagen før åbningen af det Østlige Økonomiske Forum i Vladivostok, sagde vicepræsidenten for Ny Udviklingsbank (NDB, også kendt som BRIKS-banken), Zhu Xian: »Vi har etableret gode relationer med AIIB. Og vi har også allerede indledt diskussioner om mulige former for samarbejde. For det første har vi planer om i fællesskab at finansiere nogle projekter. For det andet har vi allerede underskrevet den relevante aftale om samarbejde. I øjeblikket er der mange investeringsprojekter, der har behov for finansiering. Det er derfor, vi ikke bør konkurrere, men komplementere hinanden«, rapporterer TASS i dag.

Både AIIB og NDB har hovedkvarter i Kina og blev etableret for i et partnerskab at finansiere projekter, der ville udfylde det enorme infrastruktursvælg, der har lammet udvikling i Eurasien, for ikke at sige i hele verden. Nominelt fokuserer NDB på de fem BRIKS-lande (Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika), mens AIIB fokuserer på asiatiske lande. Iflg. TASS sagde Zhu ligeledes, »Jeg tror, vi komplementerer hinanden, og en masse investeringsprojekter mangler finansiering ... Vi ønsker at være det 21. århundredes finansinstitution, men ikke at være en kopi af de traditionelle finansinstitutioner«, tilføjede han med henvisning til IMF og Verdensbanken.

Alt imens de fælles finansieringsprojekter endnu ikke er færdige, sagde Zhu Xian, at NDB's »eksperter er i færd med at undersøge mulighederne for at finansiere projekter for byggeri

af veje i Rusland«. »Flere russiske projekter har tiltrukket sig vores opmærksomhed, især i transportsektoren«, tilføjede Zhu, iflg. TASS. Til Sputnik sagde Zhu i dag desuden: »Vi har planer inden for andre statsobligationsmarkeder, inklusive Rusland. Vi fører allerede drøftelser med den russiske regering om mulighederne for også at udstede statsobligationer i rubel i Rusland.«

Valg i USA: Det er det, du gør i dag – og ikke den 8. november – der tæller!

Torsdag, 1. september 2016 (Leder) – En ny, fredelig verdensorden, helliget videnskabeligt fremskridt, reel økonomisk fremgang og en gennemført indsats for udforskning af rummet, bliver nu sammenvævet i en række af i alt fire, internationale topmøder i løbet af månederne september og oktober. Alle fire topmøder komplementerer hinanden, men den vigtigste af dem er topmødet mellem Gruppen af 20, der finder sted den 4.-5. september i Kina. Hvis amerikanere nu, i september, viser tilstrækkelig intelligens og det fornødne mod til at ryste Obamas og hans liges døende system af sig, kan USA begynde at genoplive vores nations moralitet, og med denne, vores videnskab og industri. For dem, der er gamle nok til at huske det, vil virkningen være lig den, der kun blev os lovet gennem den myrdede John F. Kennedys kortvarige regering, der bragte os ud i rummet og til Månen, hvor der siden 1969 har været et mindeplade med ordene, »Vi kom i fred for hele menneskeheden«.

Vi må tilbage til Månen! Vi vil komme tilbage! Månen er den uerstattelige port til Solsystemet, og hinsides dette.

Den stimulus, som John Kennedy gav den amerikanske økonomi i løbet af de få, korte måneder, han fik lov at tjene, var ikke fuldstændigt opbrugt før starten af 1970'erne. Nu er det Barack Obama, der endelig har aflivet alt, hvad der var tilbage af den amerikanske økonomi, ved at nedlukke vores rumprogram. Og den fakkel, som John Kennedy kastede, da han blev dræbt, er blevet samlet op af – Vladimir Putin! Tilsammen med Kinas præsident, Xi Jinping, der står for at skulle åbne topmødet for Gruppen af 20.

Det, som Rusland og Kina tilbyder os, er på den ene side et medlemskab af det udstrakte, voksende eurasiske system med indbyrdes forbunden infrastruktur og en voksende, videnskabsbaseret økonomi. Dette koncept har Lyndon og Helga Zepp-LaRouche været forkæmpere for fra begyndelsen af 1980'erne. Det er nu blevet en realitet som Kinas politik for Den nye Silkevej, der blev vedtaget i 2013, ved navn »Ét bælte, én vej«.

Den anden, komplementære del af deres tilbud er det, der kaldes en »Ny finansiel arkitektur«. Det nuværende finanssystem, der er dømt til undergang, befinder sig på randen af endnu en nedsmeltning, som vil kvæle midlerne til livets opretholdelse i hele det transatlantiske område. Økonomisk udvikling baseret på videnskab, udforskning af rummet og »infrastruktur-udviklingskorridorer«, kræver, at vi vender tilbage til det finanssystem, som blev opfundet af Alexander Hamilton, og som Abraham Lincoln og Franklin Roosevelt senere også vendte tilbage til.

Vi må omgående gribe til handling nu for at sikre, at de spekulative derivaters finansielle fordringer, som på verdensplan er evalueret til 2 milliard dollars, ikke pludseligt kollapser og knuser os omgående, sådan, som det truede med at ske allerede i 2007-08. Dette kræver den

omgående tilbagevenden til Franklin Roosevelts Glass/Steagall-
lov, for at adskille normal, kommerciel bankvirksomhed fra
hasardspilsspekulation, mens der endnu er tid. Der er fremsat
lovforslag om at genoplive Glass-Steagall, med mange sponsorer
fra begge partier, i begge Kongreshuse. Hvad er det, vore
kongresmedlemmer og senatorer foretager sig? Har de nogen som
helst idé om, hvor mange, der vil dø i vores befolkning, hvis
disse vitale beskyttelsesforanstaltninger yderligere udsættes?

Hvis man venter med at handle til den 8. november, vil det
sandsynligvis være for sent. Informer dig og handl i dag, og
opsøg og tag kontakt med alle andre, der vil handle sammen med
os. Verdens største nationers regeringer appellerer til os om
at gøre dette, og de har ret.

*Foto: Præsident John F. Kennedy taler foran Kongressen den 25.
maj 1961, hvor han erklærer, »... Jeg mener, at denne nation bør
forpligte sig til, før udgangen af dette årti, at fuldføre det
mål, at landsætte en mand på Månen og bringe ham sikkert
tilbage til Jorden«.*

**Dilma Rousseff afsat:
De finansielle voldtægtsmænd
har vundet slaget, men ikke
krigen,
med justitsmordet og kuppet**

mod Brasiliens præsident

31. august 2016 – På vej ud af Alvorada Præsidentpaladset, efter at det brasilianske Senat med 61 stemmer mod 20 i dag vedtog at afsætte præsident Dilma Rousseff efter en rigsretssag for forbrydelser, hun ikke har begået, gjorde hun det klart, at kampen for Brasilien ikke er forbi, men vil eskalere:

»Det progressive, inkluderende og demokratiske, nationale projekt, som jeg repræsenterer, er i færd med at blive afbrudt af magtfulde konservative og reaktionære kræfter ... De vil overtage statens institutioner for at sætte disse til at tjene den mest radikale økonomiske liberalisme og sociale regression ... Hør godt efter: de tror, de har slået os, men de tager fejl. Jeg ved, at vi alle vil kæmpe ... Vi ville vende tilbage for at fortsætte vores rejse mod et Brasilien, hvor folket er suverænt.« Hun citerede den brasilianske antropolog Darcy Ribeiro: »Vi ville ikke gerne befinde os i deres sted, der tror sig at være sejrherrene. Historien vil være uforsonlig over for dem.«

Over hele Sydamerika er der en voksende erkendelse af, at det er de finansielle »voldtægtsmænd«, som Lyndon LaRouche har kaldt dem, der står bag justitsmordet og kuppet i Brasilien. Den tidligere argentinske præsident Cristina Fernandez de Kirchner tweetede: »Atter er Sydamerika et laboratorium for det mest ekstreme højrefløjskup mod regeringsinstitutionen, begået mod Brasilien: en ny måde at krænke folkets suverænitet på.«

Ecuadors og Bolivias regering trak deres ambassadører til den nu edsvorne præsident Michel Temers regering hjem.

Under debatten i Senatet fremkom senator Roberto Requiao, fra delstaten Parana, med den anklage, at de finansielle og geopolitiske »gribbe og krager«, der stod bag kuppet, har

planer om at gennemtvinge en 20 år lang fastfrysning af alle udgifter og investeringer til sundhed, rent vand og kloakering, uddannelse, infrastruktur, boligbyggeri og sikkerhed for offentligheden, alt imens de udsteder garanti for betalingen af renterne på statsgælden, samt for en privatisering af den nationale fædrearv mht. energi, mineraler, landbrug, vareproduktion og teknologi. Han advarede ophavsmændene til denne rigsretssag om, at de legede med ilden: Er I »forberedt på borgerkrig? Nej? Så grav jeres skyttegrave, for en konflikt er uundgåelig. Det brasilianske folk, der i nogle år har smagt den søde smag af socialt fremskridt, vil ikke underdanigt vende tilbage til slavekvartererne«, sagde han.

Med en tilbagetræden fra sin post aftenen før afstemningen, i protest mod dette »kup«, informerede Brasiliens vicejustitsminister Ela Wiecko magasinet *Veja* om, at »der er mange personer, der tænker ligesom jeg, inden for regeringsinstitutionen«.

En lille krølle blev introduceret i den snavse affære i de sidste timer af rigsretssagen, da højesteretspræsidenten, der præsiderede over retssagen, accepterede et forslag fra Dilmas PT-parti om, at man afholdt to afstemninger: den første om afsættelsen, og den anden om, hvorvidt man skulle fratage Dilma alle politiske rettigheder i otte år, som det specificeres i sådanne sager. Sidstnævnte afstemning, der også krævede 54 stemmer for at gå igennem, blev nedstemt, med 42 stemmer for og 31 imod, og tre blanke – en implicit erkendelse af, at den tidligere præsident i realiteten ikke havde begået nogen forbrydelse.

NYHEDSORIENTERING

AUGUST-SEPTEMBER 2016:

Topmøder i Rusland og Kina baner vejen for Verdenslandbroen

Download (PDF, Unknown)

Lars Løkke Rasmussens fremlæggelse af regeringens 2025-plan er endnu en understregning af det ufatteligt lave niveau, dansk politik er faldet ned på. Det er en redningsplan for en skrøbelig Venstreregering, gennem at forsøge at give partierne, der udgør regeringens parlamentariske grundlag, nogle gode kødben at tygge på, uden at reflektere de virkelige trusler og muligheder, som Danmark og resten af verden står overfor.

GLASS-STEAGALL NU!

Luk Wall Street ned, før den slår dig ihjel!

31. august 2016 (Leder) – Med betydningsfulde, internationale topmøder, der starter den 2. september, og med den amerikanske Kongres, der vender tilbage til Washington den 6. september, vil de næste to uger blive langt mere afgørende for USA's fremtidige skæbne, og for menneskehedens fremtidige skæbne,

end det amerikanske præsidentvalg den 8. november.

Lyndon LaRouche har advaret om, at, med mindre Kongressen handler – og handler nu, i september – for at genindføre Glass-Steagall, som det første skridt i en langt mere omfattende omstrukturering af den økonomiske og monetære politik, så har hele det transatlantiske system direkte kurs mod en nedsmeltning.

I diskussioner med kolleger i dag sagde LaRouche følgende:

»Hvis de undgår spørgsmålet om Glass-Steagall i særdeleshed, samt relaterede spørgsmål, så vil de personer, der betar sig således, bringe deres egen død over deres hoveder. Man kan ikke tillade sig at ignorere det, der står på spil her. Man vil få en masse pludselige dødsfald, fordi de ikke var opmærksomme og gjorde, hvad de skulle.«

Denne kommende weekend vil blive vidne til en fremmarch af tre på hinanden følgende, internationale topmøder for statsoverhoveder, i Asien – Ruslands Østlige Økonomiske Forum i Vladivostok, Kinas værtskab for G20-topmødet og Laos' værtskab for ASEAN plus 6 – og disse topmøder vil kontinuerligt etablere den kendsgerning, at Kina, Rusland og Indien – og ikke Obama og NATO – er i færd med at skabe et nyt, globalt system. Og mens Kina tager føringen ved denne uges G20-topmøde for at skabe et nyt og retfærdigt, globalt finansielt system, så har håndlanger for briterne, den amerikanske præsident Barack Obama, i sin sindsforvirrede tilstand, og som en del af sin agenda for krig mod Rusland og Kina, planer om at promovere sin ekskluderende handelsaftale, Trans-Pacific Partnerskab (TPP), der på forhånd er dømt til undergang.

USA holder søndag den 11. september en mindedag i anledning af 15-års dagen for terrorangrebene den 11. september, 2001, og denne årsdag er den første, hvor de virkelige, udenlandske sponsorer af terrorangrebene – det britiske og saudiske

monarki – står afsløret, med de nu frigivne 28 sider af den Fælles Kongresundersøgelsesrapport fra 2002. Dette 28 sider lange kapitel afslører også nogle af de institutioner, der kørte mørklægningen, inklusive, men ikke begrænset til, FBI og CIA. I lyset af disse afsløringer vil New York City fejre denne weekend med en imponerende række koropførelser af Mozarts Rekviem, der opføres af Schiller Instituttets kor, inklusive en særlig messe den 11. september, til ære for New York City's Brandvæsen (FDNY), hvilket alt sammen indgår som en del af kravet om total juridisk retfærdighed for det afskyelige mord på mere end 3000 amerikanere og andre, for femten år siden.

Og der er klare og accelererende tegn på en umiddelbart forestående nedsmeltning af det transatlantiske system. Den aftale, der blev indgået i sidste øjeblik for at redde Italiens Monte dei Paschi-bank, er nu ved at smuldre, og JPMorgan Chase taler nu for at gennemføre en bail-in (ekspropriering) af den private sektor for at undgå, at hele den italienske banksektor bliver udslettet. CNBC rapporterede i sidste uge, at »bankerne forbereder sig til en økonomisk atomvinter« og er i færd med at udarbejde nødplaner, ifald det værste skulle indtræffe, planer, der forudser eurozonens totale opbrud og enden på den Europæiske Union gennem en hel række afstemninger over hele Europa til fordel for en exit.

Aldrig har den sandhed stået klarere, at, hvis befolkningen skulle ønske at vende de seneste femten års, for ikke at sige de seneste halvtreds års tendenser omkring, så ville Obama bliver fordømt som en tragisk skikkelse, og patriotiske kræfter ville gennemtvinge Glass-Steagall nu!

Lyndon LaRouche talte i diskussionen om denne befolkningens underliggende frygt:

»Og I ved, at FBI er en del af dette her. Andre institutioner er, som FBI, er ansvarlige for undertrykkelse af sandheden. Jeg tror, tiden nu er inde til at undertrykke FBI! I det

mindste, indtil de lever op til deres ansvar ... Og alle de personer, der støttede ideen om at sætte mig i fængsel, var bedragere. I særdeleshed nogle af de højtplacerede folk i det juridiske system. De gjorde det. De begik en forbrydelse ... Problemet er, at folk ikke handler på det, som de erkender, er problemet! Så vi må mobilisere folk som sådan, til at mobilisere sig selv. Med andre ord, til ikke alene at mobilisere sig selv som sådan, men til rent faktisk at mobilisere deres egen indsats over for andre ... Problemet er, at folk bliver bange. De er bange for FBI og alle mulige ting, der foregår. De er intimideret.»

Tiden er inde til at handle

Som for eksempel med de igangværende topmøder, inklusive det forestående sammentræde af FN's Generalforsamling i anden halvdel af september, er stærke strategiske skift i gang. Putin har forpurret den amerikansk/britiske politik i Sydvestasien og har vundet Tyrkiet og nu endda førende røster i Tyskland til fordel for en politik, baseret på international lov, elimineringen af terrornetværk samt økonomisk udvikling på storstilet skala.

Det bliver nu med stadigt voksende klarhed åbenlyst, at Kinas, Ruslands og Indiens politik med nye infrastrukturkorridorer over hele Eurasien og Afrika er blevet en politik, der er langt mere magtfuld end Obamas forsøg på at fremprovokere krig med Rusland og Kina.

Som Lyndon LaRouche sagde under diskussioner med kolleger tidligere i dag:

»Jeg tror, vi nu har det rette publicerede materiale. Det vigtigste er simpelt hen at holde fast i materialet om udvikling, og at forøge det. Vi får sandsynligvis den bedst mulige hjælp på baggrund af de nye angreb på 'gangsterne', som vi kalder dem. Og mange kongresmedlemmer tvinges nu til at forsvare vore borgeres rettigheder.

Det betyder, at vi simpelt hen vil mobilisere befolkningen. Vi vil mobilisere befolkningen til at gennemtvunge disse rettigheder – deres rettigheder, på baggrund af dette, blot denne simple overvejelse. Det vil ikke fungere på nogen anden måde.»

Glass-Steagall er det første, uomgængelige skridt i både USA og Europa, for at afvende et finansielt lavineskred. Der er fremsat Glass/Steagall-lovforslag fra begge partier i begge Kongressens huse, ligesom Glass-Steagall indgår i valgplatformene for både det Demokratiske og Republikanske Parti, og en vedtagelse af Glass-Steagall i de kommende uger vil sluttelig vende hele valgprocessen omkring, til fordel for det amerikanske folk som helhed.

Den nye, globale, finansielle arkitektur og en verdenslandbro med transkontinentale storprojekter, der nu er under opførelse, er blevet promoveret af Lyndon og Helga LaRouche i over fire årtier. **Tiden er nu inde til at gennemtvunge en vedtagelse af Glass/Steagall-bankopdelingen**, en eliminering af de finansielle derivaters finansielle atombombe og implementeringen af Lyndon LaRouches tre andre hovedlove: skabelse af statslige kreditbanker; en definerings af et kreditsystem, der sigter på en forøgelse af arbejdskraftens produktive evne gennem storstilet udvikling og infrastruktur; samt at fremskyde de videnskabelige grænser gennem udforskning af det ydre rum og udvikling af fusionskraft.

Menneskeheden har et ubegrænset potentiale for økonomisk vækst og udvikling af kreative evner. Vi må nu hævde vores naturlige, menneskelige ret til fortsat fremskridt, der er ubegrænset, eller også stå ansigt til ansigt med vores egen frygt.

Er Tyskland intelligent nok til at gribe chancen med Den nye Silkevej? Af Helga Zepp-LaRouche

I Hangzhou vil det tema stå på dagsordenen, som Friedrich Schiller engang kaldte »menneskehedens store skæbne«, nemlig spørgsmålet om, hvorvidt den menneskelige familie rettidigt vil være i stand til at erkende, at den netop er én familie, der er i samme båd og kun vil kunne overleve, hvis snævre, nationalistiske og geopolitiske interesser tilsidesættes til gunst for menneskehedens fælles mål.

Et stort problem, der udgør en forhindring for Tysklands konstruktive samarbejde med Kinas fremtidsorienterede perspektiver om at opbygge en ny model for samarbejde mellem verdens stater, er den nuværende tyske tendens til at satse alt på en »grøn økonomi«, der forsøger at finde løsninger udelukkende »inden for rammerne af planeten Jords miljømæssige grænser« – miljøbevægelsens mantra.

27. august 2016 – Mens forbundskansler Merkel i disse dage farer fra det ene minitopmøde til det andet – den ene gang på et italiensk hangarskib, og derefter fra den ene europæiske hovedstad til den næste, hver gang og til ingen nytte i forsøg på at begrænse de skadelige virkninger af EU's disintegrationsproces – træder Kina ind i den sidste fase af forberedelser til G20-topmødet i Hanzhou, og hvor Kina denne gang selv har forårsaget. Dette kan gå hen og blive det mest lovende G20-topmøde nogen sinde, for den kinesiske regering agter at fremlægge et omfattende koncept for, hvordan den globale økonomiske og finansielle krise kan overvindes. Hvad

der så siden måtte komme ud af dette topmøde – så vil det i hvert fald komme til at stå fuldstændigt klart, hvem, der arbejder konstruktivt med frem mod dette mål, og hvem, der holder fast ved den gamle, farlige geopolitik og mislykkede neoliberale monetære politik.

EU og Washington har ved denne anledning al mulig grund til at slå ind på Kinas og de med Kina samarbejdende staters succesrige kurs. Efter Brexit kappes Frankrig, Italien og Østrig om, hvem, der bliver den næste, der forlader EU. I Frankrig fører den konservative Nicolas Sarkozy sig frem som præsidentkandidat med et memorandum, hvor han kræver ophævelsen af EU's forrang over de franske love såvel som også en ophævelse af Lissabontraktaten. Den socialistiske kandidat Arnaud Montebourg lover at ville følge general de Gaulles »tomme stols politik«; det anti-europæiske parti Front National under Marine le Pen fik 55 % af stemmerne ved sidste kommunalvalg; og Jacques Cheminade fra »Solidarité et Progrès«, hvis kampagne er ved at udvikle en betragtelig gennemslagskraft, går ind for en alliance mellem suveræne stater i Eurasien; altså tager så godt som alle de relevante kandidater stilling imod EU. I Italien skælver statsminister Renzi for folkeafstemningen for en forfatningsændring i oktober, i hvis kølvand det anti-europæiske Femstjerneparti kan gå hen og vinde nyvalget, der vil følge kort efter. Den næste regering i Østrig bliver formodentligt ledet af det EU-kritiske FPÖ (Det Østrigske Frihedsparti).

Et yderligere aspekt af EU's opløsningsproces trådte tydeligt frem under Merkels seneste besøg i hovedstæderne i de såkaldte Visegrad-lande: Ungarn, Slovakiet, Tjekkiet og Polen, hvis regeringer stærkt afviser EU's forordnede flygtningekvoter og hele flygtningepolitikken. Den østrigske forsvarsminister Hans Peter Doskozil betegnede Merkels politik som »uansvarlig« og understregede, at Østrig ikke var noget »venteværelse til Tyskland«. Den ungarske ministerpræsident Orban planlægger at udbygge det hegn, han har ladet bygge langs Ungarns grænser, til en »uoverstigelig mur«, der med ét ville kunne stoppe selv »flere hundrede tusinde mennesker«. Dermed er ikke blot

Merkels »europæiske løsning« for flygtningekrisen endegyldigt strandet, men også Schengen-aftalen og dermed samtidigt grundlaget for den europæiske valutaunion.

I betragtning af alle disse forskellige centrifugalkræfter virker det stivt, med hvilket pro-EU-grupperingen vil holde fast ved EU-politikken, dog yderst virkelighedsfjernt. Hellere end at vende sig mod årsagerne til den voksende opposition vil de respondere til Brexit-afstemningen med »mere Europa« og intrigerer endda bag lukkede døre for på en eller anden måde at annullere Brexit. Dette foranledigede fire af de fem »økonomiske vismænd« til i en fælles artikel den 26. august i *Frankfurter Allgemeine Zeitung* at fremkomme med den advarsel, at dette blot ville forstærke de kræfter, der vil flygte fra EU.

Men ikke engang på minitopmødet mellem Merkel, Hollande og Renzi, der patetisk var henlagt til øen Ventotene til minde om Altiero Spinelli, én af »Europas fædre«, og – meget symbolsk – på et italiensk hangarskib, herskede der enighed mellem »de tre store«. Hollande og Renzi gik ind for investeringsprogrammer, rettet mod den ødelæggende økonomiske situation i deres lande, mens Merkel stod fast på de sædvanlige nedskæringsprogrammer; som om disses tiltrækningskraft ikke for længst var udløbet. Og når det så tilmed kommer til gensidige offentlige beskyldninger mellem Draghi (hvis tvivlsomme rolle i diverse bailout-operationer for tiden undersøges) og Den europæiske Centralbank på den ene side, såvel som John Michael Cryan fra Deutsche Bank (der af IMF beskrives som den mest risikofyldte bank i verden), men også Wolfgang Bosbach, Volker Wieland fra »de fem vise mænd« og forbundsbanksbestyrelsesmedlem Andreas Dombret på den anden side, og når så samtidigt Deutsche Bank pludselig, i betragtning af de »skæbnesvangre følger« af de negative renter, gør sig til talsmand for bankkunder og pensions-sparere, så bør én ting stå klart: Spillet om skyldsplaceringen er begyndt. Alle skyder skylden på de andre for det transatlantiske finanssystems sammenbrud, som de alle

ved er nært forestående.

Og her har de førende repræsentanter for EU og EU's medlemsstater udviklet de typiske skyklapper, som er karakteristisk for dem, der er fortalere for de forældede modeller, de har investeret hele deres identitet i. EU's ydre anseelse har for længst ændret sig. Tidligere gjaldt EU som model for regional integration for organisationer som ASEAN og AU og også for sydamerikanske integrationsbestræbelser. Allerede med den behandling, Grækenland fik af Trojkaen, og senest med flygtningekrisen er dette forbi; for disse lande står EU kun som en mislykket model. Kun ekstremt forkalkede repræsentanter for EU eller EU-regeringerne vover i disse dage at tage begreber som »demokrati« og »menneskerettigheder« i munden, i betragtning af Frontex-indsatsen mod flygtninge og tvivlsomme aftaler i flygtningespørgsmålet.

For Det almene Vel på globalt plan

Under Obamaregeringens otte år har USA's årlige, økonomiske vækst næppe overskredet 1 %, hvorimod Franklin D. Roosevelt alene i hvert af sine tre første år i embedet opnåede lige så meget, som Obama i sine otte år. Og EU opnåede endnu ringere økonomisk vækst end USA i det samme tidsrum. Kinas økonomiske vækst udviklede sig i det samme tidsrum fra 9,2 % i 2009 til »kun« 6,9 % i 2015, og i modsætning til den transatlantiske sektors kasinoøkonomi, så udgør det realøkonomiske område langt den største del af den kinesiske økonomi. Den spekulative andel er ganske ubetydelig her.

Kina vil ved G20-topmødet i Hangzhou den 4. og 5. september præsentere et omhyggeligt forberedt koncept for, hvordan en stabil finansarkitektur kan skabes og G20 forvandles fra en mekanisme til krisestyring til et varigt forbund af stater, der samarbejder for Det almene Vel på globalt plan. Det er Kinas plan at erstatte kortsigtet profittænkning, der er til gunst for de få, med en solid økonomi, der hviler på vækst gennem innovation.

Den kinesiske præsident Xi Jinping har i de tre år, der er

gået, siden han satte opbygningen af den Nye Silkevej på den internationale dagsorden, igangsat en succeshistorie uden fortilfælde, og som 100 nationer og internationale organisationer allerede samarbejder om. Præsident Xi har gentagne gange tilbudt alle de europæiske stater, og i særdeleshed USA, at arbejde med på den fælles opbygning af den Nye Silkevejs win-win-perspektiv. Den kendsgerning, at Kina har indbudt et stort antal udviklingslande til at deltage i G20-topmødet, er yderligere en henvisning til, at han er seriøs omkring skabelsen af en ny økonomisk og finansiel arkitektur, der repræsenterer hele verden.

I Hangzhou vil det tema stå på dagsordenen, som Friedrich Schiller engang kaldte »menneskehedens store skæbne«, nemlig spørgsmålet om, hvorvidt den menneskelige familie rettidigt vil være i stand til at erkende, at den netop er én familie, der er i samme båd og kun vil kunne overleve, hvis snævre, nationalistiske og geopolitiske interesser tilsidesættes til gunst for menneskehedens fælles mål.

Et stort problem, der udgør en forhindring for Tysklands konstruktive samarbejde med Kinas fremtidsorienterede perspektiver om at opbygge en ny model for samarbejde mellem verdens stater, er den nuværende tyske tendens til at satse alt på en »grøn økonomi«, der forsøger at finde løsninger udelukkende »inden for rammerne af planeten Jords miljømæssige grænser« – miljøbevægelsens mantra.

Men netop her er Kina langt forud for den indskrænkede tankegangs todimensionelle verdensbillede, der ikke ser Jorden som en rude, et vindue, men derimod som et akvarium. Kina har det for tiden mest ambitiøse rumprogram, der med de kommende Chang-e-missioner ikke blot vil udforske Månens bagside, men også forfølger konkrete planer om at udvinde store mængder helium-3 på Månen, som brændstof for opbygning af en fremtidig fusionsøkonomi på Jorden.

EU's og USA's reaktion på dette G20-topmøde vil gøre det klart, om de er i stand til at tage ved lære. Det, som Kina og de med Kina forbundne asiatiske stater repræsenterer i dag, er til gavn for hele menneskeheden.

Til trods for, at de internationale organisationer, der er associeret med mig, måske rent talmæssigt kun udgør en lille styrke, så er vi dog vore kritikere langt overlegne, hvad analyse, ideer og løsninger angår. Og netop denne dygtighed vil vi bringe i spil for at bringe Europa over på den rigtige side.

Titelfoto: Den Nye Silkevejs nordlige og sydlige rute mellem Kina og Tyskland.

Lyndon LaRouche: Glass-Steagall må nu vedtages som hastesag – før det transatlantiske system nedsmelter

30. august 2016 (Leder) – Tirsdag advarede Lyndon LaRouche om, at, med mindre den amerikanske Kongres – nu, i september – handler for at genindsætte Glass/Steagall-loven, som blot det første skridt i en langt større fornyelse af den økonomiske og monetære politik, har hele det transatlantiske system kurs mod en nedsmeltning. Samtidig med, at Kina forbereder sig til at tage føringen ved næste uges G20-topmøde for statsoverhoveder for at bringe et nyt, retfærdigt, globalt finanssystem til verden, farer briternes håndlanger, Barack Obama, rundt i en sindsforstyrret tilstand og forsøger at fremme handelsaftalen Trans Pacific Partnerskab (TPP) og andre lige så vanvittige, døde politikker, der er dømt til undergang. Hvide Hus-

regeringsfolk Ben Rhodes og Josh Earnest gjorde det i denne uge over for reportere klart, at Obama vil sætte TPP på toppen af sin dagsorden, når han mødes med verdens ledere i Kina til G20-topmødet. De øvrige hovedpunkter på hans dagsorden er: at gøre fremstød for krig i det Sydkinesiske Hav, baseret på den Internationale Voldgiftsrets ulovlige afgørelse, samt at banke aftalen fra klimaforandringskonferencen i Paris igennem.

Alle de tydelige tegn på en umiddelbart forestående, transatlantisk nedsmeltning inden årets udgang er til stede. Den i sidste øjeblik indgåede aftale for at redde Italiens Monte dei Paschi bank er i færd med at smuldre, og JPMorgan Chase gør nu fremstød for en bail-in (ekspropriering af bankindsud) af den private sektor for at undgå, at den italienske banksektor bliver udslettet. Den italienske premierminister Renzi skal på onsdag mødes med den tyske kansler Merkel i endnu et forsøg på at indgå en rådden aftale for at opretholde de bankerotte banker. Tirsdag advarede *Bloomberg News* om, at derivatmarkedet har kurs mod en nedsmeltning. Under overskriften, »Gjorde Brexit derivatmarkedet giftigt?«, bemærker Bloomberg, at ingen, der spekulerer på valutakurs-fluktuationer mellem det britiske pund og euroen, havde forudset resultatet af Brexit-afstemningen. CNBC rapporterede tirsdag, at »banker forbereder sig til en økonomisk atomvinter« og udarbejder nødplaner, hvis 'det værste' skulle indtræffe, som forudser det totale sammenbrud af eurozonen og enden på den Europæiske Union gennem en hel række andre exit-afstemninger over hele Europa.

Glass-Steagall er det første, uomgængelige skridt i både USA og Europa for at afvende et finansielt lavineskred. Med upartiske lovforslag fremsat i begge kongressens huse, og med både det Demokratiske og Republikanske Partis valgplatform, der kræver en genindførelse af Glass-Steagall, har vi nu det rette øjeblik for seriøs og korrekt udtænkt handling. Kongressen vender tilbage til Washington næste tirsdag, den 6. september. Der kan ikke komme nogen genoplivning af regulær

produktivitet i den døende amerikanske og europæiske økonomi uden først at fjerne hele derivatboblen og genetablere fungerende kommercielle banker, gennem hvilke enorme mængder kredit kan kanaliseres til vital infrastruktur, forskning og udvikling. Frem for alt må USA's rumprogram fuldt ud genoplives, så USA kan tilslutte sig Kina, Rusland, Indien og andre nationer, der allerede er fuldt ud forpligtet over for det, som den store rumforsker Krafft Ehrlicke kaldte »den udenjordiske forpligtelse«.

På fredag og lørdag finder Vladivostok Østlige Økonomiske Topmøde sted, som dagen efter efterfølges af åbningen af G20-topmødet for statsoverhoveder i Hangzhou, Kina. Man er allerede ved at komme på linje på globalt plan, centreret omkring den bydende nødvendige eurasiske udvikling. Men for at denne alliance virkelig kan lykkes, må USA og Europa bringes med om bord. Det betyder, at de må opgive enhver politik, der er associeret med det Britiske Imperium, og som på det seneste er kommet til udtryk gennem præsident Obamas sindsforvirrede planer om at genoplive et allerede dødt system.

Overvind Obamas politikker nu; glem alt om valget 8. november

30. august, 2016 (Leder) – De næste par uger bliver langt mere afgørende for USA og menneskehedens fremtid, end det amerikanske præsidentvalg den 8. november.

I disse to uger vil vi opleve en fremmarch af tre, på hinanden følgende internationale topmøder, der afholdes i Asien, og som vil etablere den nye virkelighed, at det er Kina, Rusland og

Indien – og ikke Obama og NATO – der skaber og former denne fremtid.

Og USA vil ikke være det samme efter 15-årsdagen for 11. september-angrebene, den første årsdag, hvor de, der var de reelle, udenlandske sponsorer af disse terrorangreb, står afsløret. Den forrykte tåbelighed, som var Bush-Obama krigene, og som fulgte i kølvandet på disse terrorangreb, er således blevet gjort klar og tydelig; det samme er også den russiske præsident Putins medmenneskelighed, med hans omgående tilkendegivelser af solidaritet med USA på daværende tidspunkt. I de næste to uger vil New York håndtere disse afsløringer gennem en slagkraftig række af minde-korkoncerter, opført af Schiller Instituttet, i hele byen.

Der er vægtige strategiske skift i gang. Putin har forpurret de amerikansk/europæiske præmisser om terroristbekæmpelse i Sydvestasien, idet han har vundet Tyrkiet for sin tilgang til problemet og nu er i færd med at vinde toneangivende røster, selv i Tyskland. Kinas, Ruslands og Indiens politik med at bygge landbroer og korridorer med ny infrastruktur i hele Eurasien og Afrika er blevet mere potent end Obamas forsøg på at provokere Rusland med krig, og »udstede regler« for Kina.

Alle Obamas giftige bestræbelser på at gøre Kina til en fjende af de 10 ASEAN-lande er endt ud med, at Kina er mere indflydelsesrigt i ASEAN end før. ASEAN's årsmøde – efter weekendens Østasiatiske Økonomiske Forum og derefter G20-mødet i Hangzhou, Kina – vil være det tredje af de magtfulde topmøder, der alle fokuserer på at genskabe vækst og produktivitet for verdensøkonomien efter det sidste årtis sammenbrud, udløst af Wall Street.

Og Obamas anti-kinesiske »handelsaftaler«, TTP (Trans-Pacific Partnerskab) og TTIP (Trans-Atlantiske Handels- og Investerings-Partnerskab), bliver erklæret for døde, selv af deres tidligere tilhængere. Hvis vi optrapper vores indsats i løbet af disse to uger, er der bedre chancer for, at

Kongressen snart vil gen-vedtage Glass-Steagall som lov, end tilfældet er for Obamas TTP eller TTIP.

Den nye, finansielle arkitektur og Verdenslandbroens storslåede infrastrukturprojekter, som disse topmøder vil tage sigte på, er blevet promoveret af Lyndon og Helga LaRouche over fire årtier.

Vil de fremtvinge en accept af Glass/Steagall-bankregulering og en afskrivning af den finansielle atombombe, som de finansielle derivater udgør?

Det kræver, at vi nu optrapper vores mobilisering for det, som Lyndon LaRouche har kaldt sine Fire Kardinallove: Glass-Steagall; nationale kreditbanker; teknologiske fremskridt gennem infrastruktur-byggeri; fremme af videnskabens fremskudte grænser gennem udforskning af det ydre rum og udvikling af fusionskraft.

Der er et ubegrænset potentiale for menneskehedens økonomiske vækst og udvikling af kreative evner. Obamas Hvide Hus vil sandsynligvis *modsætte sig* dette nye paradigme på G20-topmødet. Det er vores ansvar at lave om på *det*.

Foto: Vladimir Putin og Barack Obama holdt et bilateralt møde på sidelinjen af Fn's Generalforsamlings-møde. 29. september 2015 [kremlin.ru]

RADIO SCHILLER den 29. august

2016:

**Det Østlige Økonomiske Forum
i Vladivostok Rusland
vil være optakt til G20-mødet
i Kina**

Med formand Tom Gillesberg